

**Selecció dels continguts més vistos
a xarxanet.org**

**L'empremta associativa
Transformació social
Medi ambient
Legislació
L'entrevista i Opinió
... i molt més!**

xarxanet.org

Entitats i voluntariat per un món millor

Índex:

5 pel·lícules per treballar els drets humans i la construcció de pau	3
Eduard Vallory: "El risc més gran de l'escoltisme és pensar que allò que fem és el que som"	5
Passa de la teoria a la pràctica, porta l'economia solidària al teu dia a dia!	8
L'art per treballar la inclusió i transformació social.....	11
Coneix 39 projectes d'entitats ambientals on poder col·laborar.....	15
Voluntariat: benefici propi o ajuda real?	20
5 recursos per explicar als infants què passa a Catalunya aquests dies	22
Com demanar la renda garantida?	23
Júlia Llull: "La Mostra FemArt ha consolidat una xarxa d'artistes amb un imaginari alternatiu als valors patriarcals i masclistes"	25
Eines per a la captació de persones voluntàries	27
Com fer cartells i elements publicitaris per la vostra entitat!	30
L'entusiasme del debutant	32
L'ètica en l'ús de les imatges de les ONG d'acció humanitària	34
7 llibres infantils amb consciència social per aquest Sant Jordi 2017	37
Com constituir una Fundació	39
"Els homes hem de ser traïdors del patriarcat en el segon pla de la lluita feminista", Rubén Sanchez	44
Fotos de menors a les xarxes socials: què cal saber?	46

5 pel·lícules per treballar els drets humans i la construcció de pau

L'estiu és una època de l'any on tenim més temps per gaudir del cinema. Des del portal internacional, et recomanem algunes obres per passar un estiu amb consciència social.

Són moltes les pel·lícules que combinen el cinema amb temàtiques reivindicatives com els drets humans o la construcció de pau. De fet, el cinema és un dels recursos educatius que contribueix a la sensibilització de les persones vers diferents causes i a tenir una percepció de la realitat més àmplia. El cinema pot generar interessants debats en família o a l'escola i, a més de proporcionar una experiència cultural única i diferent per cada pel·lícula vista, ajudant a tenir un punt de vista divers i enriquint la percepció del món que ens envolta.

Les entitats saben de la importància d'aquest art i per això organitzacions com Cristianisme i Justícia organitzen esdeveniments com el Cicle de Cinema Ignasi Salvat, un curs ple d'obres amb consciència social com Jo, Daniel Blake de Ken Loach o El fill de Saúl, de l'hongarès László Nemes. Altres organitzacions internacionals com Amnistia Internacional també han elaborat un llistat amb diferents pel·lícules sobre els diferents

articles de la Declaració Universal dels Drets Humans com per exemple el dret a la vida i a la llibertat personal, el dret a la presumpció d'innocència o el dret d'asil.

A continuació, recomanem cinc pel·lícules per tractar la temàtica dels drets humans i la construcció de pau per aquest estiu 2017:

Figures ocultes (2016)

Direcció: Theodore Melfi

País: Estats Units

Argument: Durant la Guerra Freda, a principis dels anys 60 i en plena carrera espacial, la NASA cerca ments brillants. Dues matemàtiques, Katherine Johnson i Dorothy Vaughan, acompanyades de l'enginyera Mary Jackson són escollides per participar en el projecte. Tot i que tenen aportacions molt interessants pel mateix, la seva condició d'afroamericana els faran passar per episodis de discriminació racial que hauran d'afrontar, lluitant pel seu dret al treball.

Pride (2014)

Direcció: Matthew Warchus

País: Regne Unit

Argument: A l'estiu de l'any 1984, quan el Regne Unit estava governat per la primera ministra Margaret Thatcher, el Sindicat Nacional de Miners convoca una vaga. Durant la manifestació de l'Orgull Gai a Londres, un grup de lesbianes i gais es dediquen a recaptar fons per ajudar a les

famílies dels treballadors i treballadors, però el sindicat no accepta els diners. D'aquesta manera comença la història de dues comunitats totalment diferents que s'uneixen per lluitar a favor d'una mateixa causa.

Sur le chemin de l'école (2013)

Direcció: Pascal Plisson

País: França

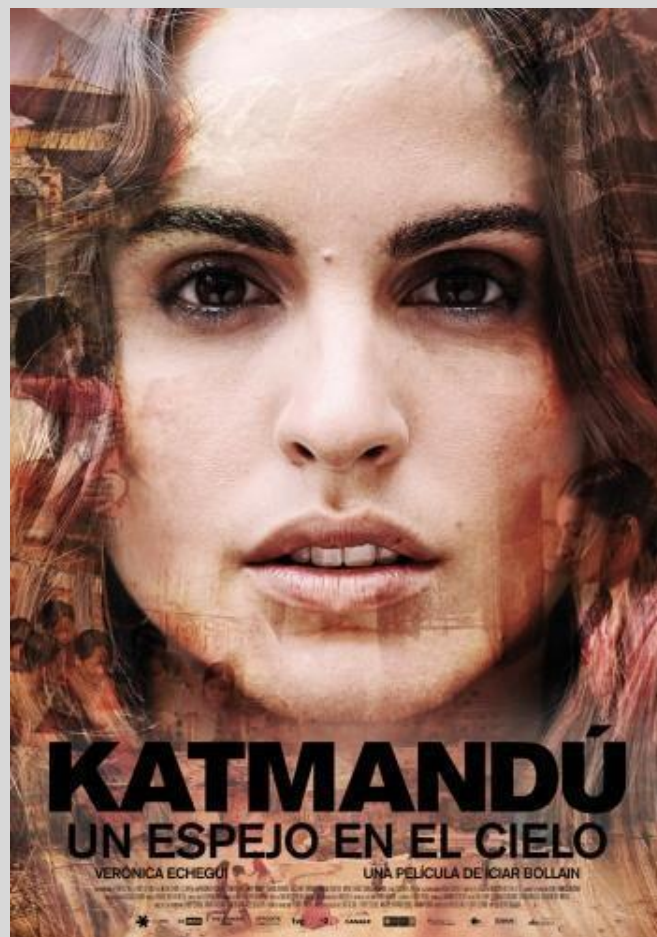
Argument: És un documental que narra la història real de quatre nens i nenes de diferents indrets del món. Jackson (Kènia), Carlitos (Argentina), Zahira (Marroc) i Samuel (l'Índia) han d'enfrontar-se diàriament amb una multitud d'adversitats per arribar a les seves respectives escoles, ja que viuen en punts molt distants de la terra tot i compartir les mateixes ganes d'aprendre. És una història sobre els drets de la infància, però també sobre el coratge i l'esforç.

Els colors de la muntanya (2010)

Direcció: Carlos César Arbeláez

País: Colòmbia

Argument: Manel, un nen de nou anys, juga a futbol cada dia al camp amb una vella pilota i somia ser un gran porter. El seu pare, l'Ernest, li regala una pilota nova, però malauradament aquesta cau en un camp minat en un accident imprevist. Manel convenç als seus amics, tot i el perill que suposen les mines, de baixar per recuperar la pilota. El conflicte armat a Colòmbia i els jocs infantils s'agafen de la mà en una pel·lícula on es treballen els valors de la pau. La professora dels nens i nenes, durant la pel·lícula, els ensenya a pensar en la pau i s'oposa a la utilització de l'escola per part dels combatents.

Katmandú, un mirall al cel (2011)

Direcció: Icíar Bollaín

País: Espanya

Argument: La Laia és una jove mestra catalana que se'n va a Katmandú (Nepal) per treballar en una escola. A més de la pobresa de la zona, descobreix un context educatiu precari que exclou a les persones que més ho necessiten. En aquest moment, decideix començar un ambiciós projecte pedagògic als barris de barraques a la ciutat. És una pel·lícula que està basada en la història real de Victòria Subirana i que posa l'accent sobre la cooperació internacional en el camp de l'educació i els drets dels infants.

Eduard Vallory: “El risc més gran de l’escoltisme és pensar que allò que fem és el que som”

El cau educa? I adoctrina? És el cau un espai per la classe alta i mitjana i no sap incloure famílies en situacions socioeconòmiques menys favorables? L'expert en educació Eduard Vallory analitza els reptes actuals de l'escoltisme.

Eduard Vallory és analista social i gestor del canvi especialitzat en educació. Presideix el Centre UNESCO de Catalunya i dirigeix el programa de renovació pedagògica **Escola Nova 21**. Es va doctorar a la Universitat Pompeu Fabra amb una recerca sobre l'escoltisme i la ciutadania global. Vallory ha estat molt vinculat a l'escoltisme al llarg de la seva vida. Va ser escolta a diversos caus d'**Escoltes Catalans**, l'associació laica de l'escoltisme, des dels 8 als 30 anys primer com a infant, jove, cap d'agrupament i després, cap de Relacions Exteriors d'Escoltes Catalans, president

del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i president de la Fundació Escolta Josep Carol.

Per què dedicar-se a estudiar l'escoltisme? Què el fa tan potent?

L'escoltisme és un instrument importantíssim a l'hora de desenvolupar capacitats ja que dona oportunitats. Al cau se sap que tothom val per moltes coses, que només cal explorar per trobar-les. I aquest paradigma és un gran instrument generador d'expectatives vitals: tu, amb el grup, ho pots tot. Si en un grup, hi ha persones que han

d'excel·lir en una mateixa cosa, això fa crear rànquings. Si, en canvi, cadascú és bo en una cosa diferent, ens tornem complementaris. I quan descobrim en què som complementaris, som millors. Aquesta és la màgia del cau i la gran diferència amb l'escola tradicional, que ha tendit a remarcar tot allò que no podies ni sabies fer, ha tallat expectatives.

Es relaciona l'escoltisme amb els boy scouts, però aquí el concepte de 'cau' s'allunya força d'això. Hi ha reticències dels agrupaments a identificar-se en el moviment mundial per aquest motiu?

A Catalunya, quan veiem persones uniformades de l'escoltisme americà, ens sembla molt militar i no ens agrada perquè des del nostre context cultural ens genera rebuig. Cal entendre que l'uniforme o la formalitat en els rituals són mitjans que utilitza l'escoltisme, no pas finalitats. Perquè, al final, l'objectiu és el mateix: l'escoltisme existeix per contribuir que la gent jove desenvolupi un projecte de vida personal i un projecte de vida col·lectiu. I aquest model és compartit arreu del món.

I el lleure a Catalunya i Espanya, és diferent?

La diferència més gran és que les tradicions són diferents. L'escoltisme espanyol durant la dictadura no va tenir la persecució que va tenir l'escoltisme català, que va ser il·legalitzat. A més, l'escoltisme català va rebre molta influència de l'escoltisme francès durant els anys 60 i 70, i les postures antiautoritàries del maig del 68 van causar un gran impacte. Tot això va generar que l'escoltisme català tingués una lògica de molta distància amb el poder. El moviment escolta català està permanentment atent i qüestionant les postures de l'estatu quo.

A vegades es titlla l'escoltisme de *hippie* i naïf. En el marc actual, amb la globalització i les noves tecnologies, encara té vigència portar nens a la natura a fer excursions o està obsolet?

Definir l'escoltisme com un grup de gent que queda a les tardes i va d'excursió és una mala

definició i li fa perdre el sentit. Es pot fer escoltisme sense anar de campaments, i sense quedar el dissabte a la tarda. Els grups d'escoltes que van anar a Haití després del terratrèmol a fer accions de protecció civil feien escoltisme o no? La gent que a Catalunya feia classes de català durant el franquisme a les hores de cau, feia escoltisme? Sí, perquè tots ells compartien el mateix disseny: contribuir a l'apoderament i el creixement dels infants i joves perquè siguin persones amb valors de convivència inclusivament que els faci millors a ells i al seu entorn. I això té moltíssimes actuacions possibles.

Tornem a parlar de mitjans i no de finalitats?

Exactament. En una societat tecnològica hi ha perill que les persones s'aïllin i que acabi esdevenint una societat menys humanitzada. Anar de campaments i no fer servir el mòbil és un mitjà, no una finalitat, que fa servir el cau per educar persones que puguin tenir vides deslligades del consum compulsiu, de l'individualisme, de l'aïllament social... No existim per anar de campaments sense mòbil, és un mitjà per entendre que estar sense mòbil a la natura pot fer aflorar noves visions sobre el món i noves relacions amb els altres. El risc més gran de l'escoltisme és pensar que allò que fem és el que som.

El que som és l'objectiu que perseguim, i fem coses diverses per aconseguir-lo, adaptant-nos a les condicions socials, econòmiques i culturals de cada entorn i grup de persones. El context és fonamental: en cada entorn diferent hem de buscar estratègies diferents per aconseguir un mateix objectiu, que els infants i joves siguin protagonistes de la seva pròpia vida.

L'escoltisme té com assignatura pendent incloure famílies, infants i joves en situació de vulnerabilitat social?

El problema de l'escoltisme és a la vegada el seu potencial: els caps són voluntaris. En segons quin context, els nois i noies als divuit anys no poden dedicar l'esforç que suposa estar a un cau. I l'escoltisme pot ser presoner dels mitjans: has de fer campaments a l'estiu i a setmana santa, has de

tenir local, has de tenir molt temps per les reunions...

Així que si vols fer escoltisme en entorns on els joves no puguin assumir aquest cost, has d'anar a buscar l'essència de l'escoltisme, l'apoderament i la convivència, i aplicar i articular una fórmula sostenible a aquell entorn. El problema de l'escoltisme és trasplantar pràctiques de classe mitjana a entorns desafavorits. Evidentment, això no arrelarà.

L'escoltisme es basa en l'educació en valors: compromís, solidaritat, cooperació, feminisme... El cau pot caure en perill d'adoctrinar?

Sí, si interpretes els valors bàsics de convivència. Els valors de convivència inclusivament del cau són molt bàsics fins que els contraposes a situacions d'injustícia; llavors som capaços de definir-nos com a feministes, o en contra del racisme o l'homofòbia. El cau no ha de dir que el racisme és dolent i que s'ho creguin: ha d'educar en i per a la dignitat de manera que infants i joves amb criteri propi acabin qüestionant el racisme.

I com saber quin és el límit per no adoctrinar? Tenir molt clar que el nostre objectiu és l'educació. Moltes vegades tenim la temptació de pensar que el nostre objectiu és la transformació social i en realitat no ho és. L'objectiu de l'escoltisme és educar infants i joves en valors inclusivament perquè ells determinin el seu projecte de

societat. La transformació social n'és la conseqüència!

L'escola reglada ha de beure més de l'escoltisme? I a la inversa?

Jo crec que l'escola ha d'inspirar-se i adoptar la mirada i algunes pràctiques de l'escoltisme que tenen a veure amb fer-los protagonistes del seu aprenentatge. Però no hi ha una lliçó unidireccional, sinó un aprenentatge col·lectiu que implica definir bé el propòsit de l'educació. Si volem persones que tinguin els instruments suficients per enfrontar-se a un món canviant de creixement tecnològic exponencial, de reptes globals sense precedents, etc. cal que tinguin instruments que vénen de molts llocs, és necessària la interrelació d'agents.

Fundació Autònoma Solidària

Passa de la teoria a la pràctica, porta l'economia solidària al teu dia a dia!

Setembre és un bon moment per fer canvis en els nostres hàbits. També en els de consum. Menjar aliments de temporada, canviar de companyia telefònica, comprar roba sostenible o intercanviar-la... són alguns petits grans canvis que pots fer.

Passar de la teoria a la pràctica sovint resulta complicat. O això pensem fins que posem fil a l'agulla. Ser conseqüents amb la nostra manera de pensar, també en les petites accions del dia a dia és vital per aconseguir canvis més grans i caminar cap a la justícia global.

A la Fira d'Economia Solidària de Catalunya porten cinc edicions demostrant que l'economia solidària pot oferir tots aquells productes i serveis que les persones necessiten en la vida quotidiana: habitatge, alimentació, oci, finances i assegurances... És hora de començar a vigilar què i on compres! Et proposem alguns canvis que pots fer en la teva vida per consumir d'una manera més crítica i sostenible.

1. Abans de res, redueix, repara i reutilitza

Un terç dels aliments que es produeixen al món són malbaratats. L'ONU calcula que per a l'any 2050 als oceans hi haurà més plàstics que peixos. És evident que no podem seguir consumint, malbaratant i contaminant d'aquesta manera, per tant, el primer que cal fer és una reflexió sobre els nostres hàbits de consum. Valorar allò que realment necessitem i pensar com ho podem aconseguir de la manera més respectuosa i ètica.

Canviar les bosses d'un sol ús per bosses de tela; mirar de reparar abans de llençar i substituir (moltes entitats organitzen tallers per ensenyar a reparar i aprofitar els electrodomèstics, les bicis,

les joguines...); evitar el malbaratament alimentari (existeixen diverses iniciatives que treballen en aquest sentit); intercanviar i donar productes en bon estat i que no fem servir (es fan mercats d'intercanvi i de segona mà a diversos municipis, alguns centrats en temes específics, com ara, en roba i productes de nadons i infants)... són només algunes accions que pots fer en aquest sentit.

2. Apunta't a una cooperativa de consum

Mengem cada dia. Com i a on aconseguim els aliments pot ser un acte social i polític molt important. La publicitat i els supermercats ens bombardegen amb productes envasats, processats i amb excés de sucres afegits, sal i greixos insalubres. Des de VSF Justícia Alimentària Global adverteixen que l'evidència científica és inqüestionable: "l'alimentació insana ens està

emmalaltint". Aquesta organització recomana una alimentació amb productes de temporada i de proximitat, diversos, poc processats i altament nutritius i reclama polítiques públiques que la facilitin.

Els grups o cooperatives de consum poden ser un recurs molt útil, no només per aconseguir aquests aliments, sinó també per adquirir més consciència, trobar-se amb persones amb les mateixes inquietuds, compartir receptes, i, per descomptat, fer incidència política.

A Catalunya hi ha més de 150 grups i cooperatives de consum ecològic i de proximitat. Es tracta de persones que s'agrupen per comprar directament a un o diversos pagesos/es del seu entorn i apostar per la sobirania alimentària. Menjar productes de temporada, sans i ecològics, donar suport a la pagesia o transformar el model de consum són algunes de les raons per les quals els ciutadans i ciutadanes s'animen a formar part d'un col·lectiu així. Més enllà la fruita i la verdura, a la majoria de cooperatives també es poden aconseguir altres tipus de productes ecològics, com ara, productes de neteja i higiene.

3. Canvia de proveïdors i de banc

Cada mes paguem les nostres factures sense pensar massa en quines empreses s'estan emportant aquests diners. El proveïdor d'electricitat o de telefonia, l'assegurança de la casa o el cotxe, el teu banc... saps que aquests serveis i molts altres existeixen dins de l'àmbit de l'economia solidària?

Som Energia, Eticom, Arç cooperativa o Fiare Banca ètica són només un exemple d'un ampli ventall d'empreses que prioritzen oferir un servei de qualitat, centrat en les persones. Mai és tard per informar-se i canviar de proveïdors!

4. Mira l'etiqueta de la teva roba i fes un pensa

La Campanya Roba Neta i altres iniciatives no es cansen de recordar-nos que moltes de les grans marques de roba i calçat exploten les treballadores i els treballadors de la indústria tèxtil a l'altra punta del món. Que el preu de comprar roba barata en realitat és molt alt.

A més de sumar-nos a les seves reivindicacions, podem fer un replantejament del consum de roba i calçat que fem. Un primer pas pot ser comprar menys, però de més qualitat i donant suport a dissenyadors/ores locals i a iniciatives com Dona Kolors, que treballa per la formació i la integració social de dones de diferents parts del món dins de l'àmbit de la indústria tèxtil.

5. Aposta per la tecnologia social i el programari lliure

Cada quant canvies de mòbil? Has sentit a parlar de l'obsolescència programada? I de la sobirania tecnològica? La indústria tecnològica té un rerefons fosc relacionat amb l'extracció del coltan, la vulneració dels drets dels treballadors/ores i de la gestió dels residus electrònics.

Davant d'això i a nivell individual hi ha algunes petites accions que podem fer, com ara, donar l'equipament informàtic que no fas servir a entitats socials que el reutilitzen, deixa el programari propietari i passa't al programari lliure (busca una entitat o una install party on et puguin ajudar) o la pròxima vegada que hagis de canviar de mòbil mira de comprar un Fairphone.

Bones condicions laborals durant la fabricació, absència de materials conflictius, cicle de vida net, tecnologia lliure i oberta i total transparència en tot el procés. Aquests són els valors sota els quals es produeix el telèfon mòbil Fairphone. Ideat per una empresa social holandesa, aquest aparell pretén canviar les normes de joc de la indústria de la telefonia mòbil.

6. Vigila on compres

Hi ha un auge de productes ecològics a les grans superfícies. Saps que comprant-ne t'assegures que aquella fruita, per exemple, està lliure de pesticides, però saps si s'ha pagat un preu just al productor? Saps quin ha estat la petjada ecològica de portar-la des de Xile?

Quan necessitis comprar quelcom o contractar un servei, pots consultar el mapa col·laboratiu Pam a Pam, on trobaràs els punts de consum responsable i d'economia solidària que tens a prop.

Colectic- Comunitari

L'art per treballar la inclusió i transformació social

En aquest recurs trobareu pautes per incorporar l'art als vostres projectes d'intervenció.

Habitualment, es fa difícil associar art i tercer sector, encara que cada vegada hi hagi més experiències i es demostrin els beneficis de treballar amb els diferents col·lectius a partir de la música, la dansa, el teatre, etc.

L'art constitueix un espai d'expressió i desenvolupament personal, de trobada, de participació social, de treball... Un espai que permet a les persones transcendir barreres i superar diversos tipus de dificultats (físiques, relacionals, comunicatives...) i comunicar socialment, de manera eficaç, situacions injustes o alternatives.

Tot seguit, trobareu algunes reflexions, perspectives, enfocaments, propostes i eines que us ajudaran a incorporar innovacions a les vostres propostes per poder millorar la intervenció.

1. De quina manera les arts escèniques i plàstiques ens

permeten treballar la inclusió i transformació social?

Les activitats artístiques reporten beneficis individuals i col·lectius, com també contribueixen a un canvi social a través del reforçament de la confiança i la cohesió social. A més, participar en activitats artístiques aporta beneficis tant en l'àmbit individual com en el col·lectiu.

En l'àmbit personal, pot produir canvis en aspectes com la confiança en un mateix, les habilitats o aptituds, i el desenvolupament de la persona. De la mateixa manera, la participació en projectes artístics pot afavorir el lligam dels individus amb el seu entorn oferint espais neutrals de relació, intercanvi i convivència, i millorant les capacitats organitzatives i de cooperació d'una comunitat o grup social.

Per treballar cada un d'aquests aspectes, cal **adequar la intervenció als elements que permetin un millor desenvolupament per a la consecució dels resultats esperats**. Es pot escollir entre música, dansa, teatre, pintura, escultura, etc.

2. Com hem d'enfocar el nostre treball?

Des de Diversita't (publicada per la Generalitat de Catalunya i la Fundació Jaume Bofill, any 2005), es proposa una articulació de la feina a partir de tres dimensions:

- **La dimensió vivencial i lúdica** que proporcionen les activitats relacionades

amb les arts. Per tant, són molt útils a l'hora de plantejar la modificació dels prejudicis i el contacte i el coneixement dels altres des d'una perspectiva de les emocions i els sentiments.

- **La dimensió grupal** pot potenciar la vivència de persones que participen d'una activitat, facilita l'aprenentatge, i la percepció de formar-ne part ens pot donar seguretat i servir per als nostres processos de creació identitària. Si es tenen en compte aquests elements, es pot aprofitar al màxim una activitat artística.
- **La dimensió temàtica** (accessibilitat, inclusió, sociocultural, gènere, etc.). Com qualsevol acte fruit de la creació humana, les arts escèniques i plàstiques tenen una important dimensió per a treballar en el tercer sector. La música, la dansa, la pintura, el teatre, ens apropen a la manera d'entendre el món que té cada cultura, cada col·lectiu i cada grup social i permet ampliar els nostres referents. Però també serveix d'exemple de com les cultures -i dins d'elles els diferents col·lectius- són permeables, es relacionen i s'influeixen i, sobretot, s'enriqueixen; sempre, és clar, la relació entre elles sigui en un pla d'igualtat i que no es produeixi una relació desigual ni el domini d'una sobre l'altra.

3. Quins objectius hem de tenir clar per a una bona intervenció?

Treballar per la inclusió i transformació social a través de l'art com a canal de comunicació comú i comunitari permet a les persones beneficiàries trobar en l'expressió musical (vocal i instrumental), escènica (dansa, teatre, escenografia...) i plàstica (pintura, escultura, graffitis, etc.) una via de comunicació entre elles i amb l'entorn que afavoreix de forma evident el coneixement i valoració mutus, el respecte i la convivència, i el sentiment de

pertinença a una societat que els reconeix i els valora pel seu treball.

Per començar a treballar, es plantegen 3 objectius bàsics:

- **Definir l'espai d'intervenció** orientat a afavorir la inclusió social des de les diverses disciplines artístiques, amb una perspectiva transformadora. Per això, s'ha realitzat un treball en tres fases:
 - a) aclarir els principals conceptes (exclusió i inclusió, vulnerabilitat, transformació social, disciplines artístiques).
 - b) identificar i analitzar experiències concretes.
 - c) establir i definir, a partir d'elles, alguns àmbits d'intervenció que formen part d'aquest espai.
- **Conèixer tant les oportunitats com les barreres i/o dificultats d'accés a l'expressió artística** en què es troben les persones, col·lectius i comunitats excloses. I també les oportunitats i barreres que acostumen a afrontar les organitzacions per impulsar aquest tipus d'iniciatives, així com els recursos que poden existir per al seu desenvolupament.
- **Identificar algunes claus** per a la intervenció i projectes o iniciatives concretes a engegar, com poden ser les idees, els col·lectius on s'adreça la intervenció (gent gran, dones, infants, persones migrades, etc.), les edats recomanades i els tipus d'activitats (música, dansa, pintura, etc.)

4. Quins elements metodològics hem de tenir en compte?

Existeixen moltes opcions per desenvolupar un projecte amb enfocament artístic però, abans de començar, s'ha de tenir clara la vulneració de drets que es volen treballar, les necessitats detectades i

el col·lectiu a qui es dirigeix, amb els següents criteris metodològics:

- **Selecció de l'expressió musical** (vocal i instrumental), **escènica** (dansa, teatre, escenografia...) i **plàstica** (pintura, escultura, graffitis, etc.) que millor s'adapti a les necessitats dels beneficiaris/àries. Després es treballarà amb un llenguatge verbal, artístic i corporal, per desenvolupar les emocions de les persones participants del projecte.
- **L'aprenentatge vivencial: la percepció i l'expressió.** La realització d'activitats de música proporciona experiències vivencials amb càrrega afectiva que permeten acostar-nos als altres, acceptar-los i conèixer-los millor a través de la identificació afectiva i l'empatia. En aquestes experiències, cadascú pot expressar-se i fer sentir la seva veu.
- **La transversalitat dels eixos transversals** poden ser molt fàcilment conduïts a través d'una representació artística. La contextualització d'activitats concretes en projectes inclusius més amplis afavoreix els aprenentatges significatius.
- **La cooperació:** el fet de compartir una experiència en un espai i en un temps determinats, i molt especialment quan es tracta d'una vivència lúdica, facilita la percepció del grup i genera cohesió, molt necessària per al treball en equip i la convivència.
- **La recerca temàtica** d'una activitat pot conduir a investigar, ja sigui des de la nostra realitat immediata (entorns familiars, comunitaris, etc.) o a través d'altres mitjans (noves tecnologies, treball de camp, etc.) per ampliar el coneixement d'un determinat tema o d'una determinada realitat.
- **Els debats i la reflexió crítica:** a partir d'una activitat es pot generar un procés de

reflexió i aprofundiment sobre temes concrets que interressi treballar, fomentant les actituds crítiques i la capacitat de reflexió.

5. Quines dificultats ens podem trobar?

Ens trobem davant la dificultat d'accedir als recursos econòmics per a aquest tipus de projectes, més encara en un escenari de crisi i de retallada de la despesa social i cultural. A més, no es coneixen les possibilitats existents de finançament públic i privat per la feblesa de tots dos sectors (el social i el cultural). És important comptar amb un bon pla de finançament i conèixer les opcions existents per poder ser viables.

Per altra banda, l'art i la inclusió social poden pertànyer a àmbits diferents, i no sempre es compta amb entitats especialitzades en els dos aspectes. Això provoca que les entitats d'arts escèniques o plàstiques i les d'inclusió social no identifiquin intervencions conjuntes. El treball en xarxa ajuda a sumar coneixements i donar una millora resposta a les necessitats socials detectades.

Finalment, existeix una falta de reconeixement d'aquest tipus d'intervencions tant dins del tercer sector com dels finançadors públics i privats. De

fet, hi ha poques convocatòries específiques. En aquest sentit, és necessària que les hi tinguin una major incidència (a nivell intern i extern) per fomentar i millorar aquest tipus d'intervencions.

6. Quins resultats es poden assolir?

La Fundació Xamfrà, entitat que treballa per contribuir a fer possible l'exercici del dret a la participació cultural de la ciutadania a partir de la música i les arts escèniques, assenyala possibles resultats que es poden assolir amb aquestes intervencions:

- Afavoreixen la integració social dels nois i noies i les seves famílies.
- Fomenten la convivència pacífica en la diferència.
- Faciliten espais d'intersecció culturals, racials, generacionals.

- Sensibilitzen sobre el respecte a l'entorn i el comú.

7. Com podem avaluar i aprendre per a la millora continuada?

L'avaluació constant del que es fa i de com es fa, l'anàlisi dels resultats obtinguts i de les dificultats que poden trobar-se ens permetran millorar i ser més eficients.

Amb les intervencions artístiques es pot valorar a partir del coneixement personal i col·lectiu, des del foment de la cooperació i la satisfacció personal i compartida per les tasques fetes. És un procés participatiu, que es fa de manera col·lectiva i que ens ajuda a la millora de la intervenció.

Fundació Pere Tarrés

Coneix 39 projectes d'entitats ambientals on poder col·laborar

Es tracta de projectes de 20 ONG ambientals catalanes que es presenten en el marc de la campanya Donant Ambiental.

Donant Ambiental és una iniciativa que busca el reconeixement social de les entitats ambientals que treballen a Catalunya, i té per objectiu incentivar les donacions. Entrant al portal donantambiental.cat, es poden conèixer 34 projectes de 20 ONG que estan treballant per la millora del medi ambient i la conservació de la natura.

Ser donant ambiental significa per tant implicar-se en la millora del medi ambient i la sostenibilitat, i en conseqüència contribuir a millorar el benestar de totes les persones.

Aquestes són les 39 propostes en les que es pot fer una aportació:

1. SOS-CRANC, Campanya de salvaguarda del cranc de riu autòcton, amb l'Associació de Naturalistes de la Garrotxa.
2. Millora de l'hàbitat forestal per al gall fer pirinenc. Recuperació de pastures de muntanya, censos de gall fer i promoció de la gestió forestal sostenible i bioenginyeria

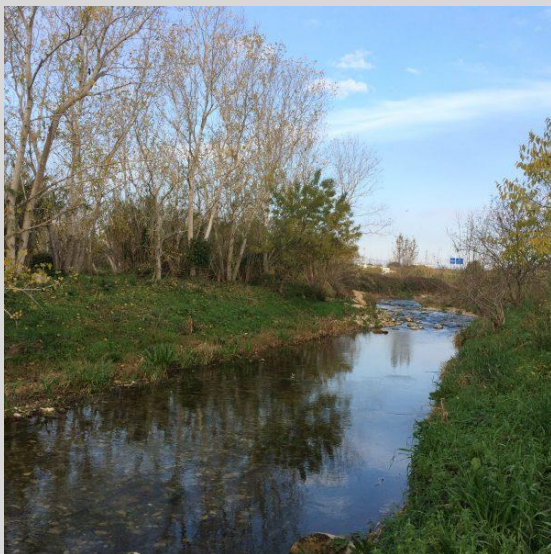
als Pirineus, amb Projecte Boscos de Muntanya.

3. Xarxa de seguiment del litoral (Silmar). Projecte de la Fundació Mar per diagnosticar l'estat ecològic del medi marí, involucrar la societat en la conservació activa del medi, accions de seguiment i custòdia del territori, aportar formació i educació ambiental del medi marí, i divulgar a nivell local i regional de l'estat del medi i els diferents impactes o problemàtiques que presenta.
4. Construcció d'una bassa de reg naturalitzada demostrativa per a agricultors ecològics amb l'objecte de compatibilitzar la biodiversitat i la producció agrària, amb la Fundació Emys.
5. Projecte Pont Alimentari, per reduir el malbaratament alimentari derivat de les activitats de la distribució al detall, càterring, i restauració amb la incorporació de pràctiques de prevenció pre-consum i post-consum.
6. Recuperació de la bassa de Sant Simplicí a la Vall d'en Bas, per preservar la població d'amfibis, amb el Centre de Sostenibilitat Territorial.
7. Manteniment i millorar l'estat ecològic dels ecosistemes del litoral de Tarragona, amb l'Associació Aurora.
8. Millora de la biodiversitat urbana i del seu coneixement, amb la promoció de la participació veïnal, d'entitats ambientals i

- socials, d'escoles i del treball en xarxa.
Projecte de l'Associació Catalana d'Educació Ambiental per la gestió cívica de l'Aula Ambiental del Bosc de Turull a Barcelona.
9. La Federació d'ADF Penedès Garraf du a terme un projecte per donar a conèixer la importància dels boscos als infants.
 10. Projecte per la millora de l'estat ecològic del riu Francolí al seu tram baix amb l'Associació Aurora, amb la restauració del bosc de ribera, l'ordenament i l'accés respectuós per a les persones visitants del riu, oferint-los també informació interpretativa.
 11. Avaluació de l'estat ecològic, caracterització hidromorfològica i anàlisi d'impactes i pressions a la conca del riu Gaià, amb l'Associació Mediambiental La Sínia.
 12. Conservació del paisatge tradicional de muntanya als Pirineus, amb l'Associació Boscos de Muntanya.
 13. Bells boscos vells: Conservem els boscos vells. Projecte de l'Agrupació Naturalista i Ecologista de la Garrotxa, per saber on estant situats els boscos més vells de la comarca de la Garrotxa, conèixer la biodiversitat que hi viu, millorar la maduresa dels boscos catalogats a partir de treballs forestals de millora, i establir acords de custòdia amb els propietaris per tal d'evitar la seva tala.
 14. Pont Solidari amb la Fundació Banc de Recursos: donar sortida a recursos en bon estat i vida útil d'empreses i entitats que se'n volen desfer per derivar-ho a entitats del socials del Tercer Sector que ho necessitin donant-li així una segona vida als materials.
 15. Fira pel Dia de la Terra, Fer que cada dia sigui el Dia de la Terra. Aprendre a viure bé sense fer malbé.
 16. El projecte "Mar d'Esperança" de la Fundació Mar, té la missió d'apropar als nens i nenes malalts i als seus familiars a una experiència vital amb el mar per a promoure en ells un sentiment de motivació i afinitat que els doni força per a continuar lluitant.
 17. Remenja'mmm és una campanya de la Fundació Rezero contra el malbaratament alimentari, que busca sensibilització que vol normalitzar entre els clients i comensals dels restaurants l'hàbit d'emportar-se el menjar i la beguda que no s'han acabat.
 18. Som NATUS, defensem el teu paisatge, projecte de l'Associació de Naturalistes de Girona per defensar el territori i el paisatge gironí i els seus valors naturals i culturals.
 19. Comarca verda, Economia Verda: Projecte de l'Agrupació Naturalista i Ecologista de la Garrotxa per la sensibilització, reflexió, debat i estudi a l'entorn de l'energia, els residus, la mobilitat, l'agroecologia i el consum.
 20. Mel. educació ambiental realitza una tasca per per lluitar contra la pobresa alimentària.

21. “Jo soc coco” és una campanya per promoure l'estil de vida "residu zero" d'una manera diferent i atractiva.
22. El projecte Fuel Poverty Group (FPG) d'Ecoserveis és una xarxa de persones i entitats implicades contra la pobresa energètica que té per objectiu eradicar aquesta xacra social i disminuir les conseqüències en la salut, benestar i economia de les persones, especialment, d'aquelles que es troben en situació de major vulnerabilitat social.
23. Naumanni+100.Quan tindrem 100 parelles de xoriguer petit a l'Empordà? Projecte de l'Associació Paisatges Vius amb l'objectiu principal del projecte és arribar a tenir 100 parelles de xoriguer petit a l'Alt Empordà.
24. La Casa del Mar, de l'Associació Xatrac: un espai per apropar la ciutadania a la ciència i al medi ambient, i educar amb valors i coneixements.
25. Riet Vell, de Seo Bird Life: un exemple d'harmonització entre home i natura a través de la custòdia del territori, l'educació i divulgació ambiental, el voluntariat ambiental i la conservació.
26. Centre d'interpretació del riu Francolí, amb la Mare Terra Fundacio Mediterrania.
27. Conservació de les poblacions de gall fer més amenaçades de Catalunya, amb la Fundació Paisatges Vius.
28. Campanya per la realització de 7 vídeos per actuar contra el canvi climàtic, amb la Asocaiación Únete al Planeta.
29. Impuls de la xarxa de Comerç Verd, de comerços catalans respectuosos amb el medi ambient coordinats i assessorats per Rezero. El distintiu COMERÇ VERD indica i garanteix al client l'excel·lència en oferta mediambiental.
30. Col·labora en l'adquisició d'un robot per la Federació d'ADF del Garraf, capaç de treballar en terrenys complicats i per dins el bosc sense necessitat d'obrir camins ni tallar arbres.
31. Projece d'eradicació de canya (Arudo donax) i recuperació del bosc de ribera al tram baix del riu Gaià, amb l'Associació Mediambiental La Sinia.
32. Projecte de control i seguiment de la fauna aquàtica a l'Espai d'Interès Natural de la Desembocadura del riu Gaià, amb l'Associació Mediambiental La Sinia.
33. SOSpeix, els límits del mar, de l'Associació de Naturalistes de Girona. Projecte per donar a conèixer la biodiversitat marina del litoral gironí i els serveis ambientals que ofereixen a la societat, i donar a conèixer les problemàtiques que afecten els ecosistemes marins i els seus serveis ambientals.
34. Recuperació del poblament de tortuga de rierol (Mauremys leprosa) al riu Gaià, amb l'Associació Mediambiental la Sinia.
35. D'on venen les tortugues? Un projecte de l'Associació Depana per sensibilitzar i fer reflexionar als alumnes de primària i secundària sobre la tinença d'animals exòtics com a animals de companyia.
36. La Plataforma Mou-te en bici treballa per la mobilitat sostenible amb la campanya

"Mou-te en bici". Inclou accions per la defensa els drets dels usuaris i usuàries de la bicicleta, per fer d'interlocutors amb les administracions, l'organització d'actes divulgatius, lúdics i reivindicatius, i per reclamar la pacificació del trànsit i la protecció i la potenciació de la bicicleta.

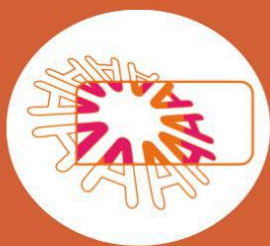
37. Depana realitza tasques de millora i manteniment forestal en les zones afectades de Collserola i el Baix Llobregat. A través de Donant Ambiental demana suport per al projecte Cuidem els Boscos!

38. El projecte "Muntanyes, boscos i cavalls. Connectats a la Vida!" de la Fundació Projecte busca aconseguir espais naturals

on es puguin dur els cavalls recuperats de maltractament, perquè visquin en llibertat, alhora que milloren el territori.

39. Depana necessita suport per a continuar amb la campanya de seguiment de l'ós Bru pel Pirineu Català, i recollir informació que ajudi a preservar l'ós Bru.

Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya

EL PANORÀMIC 2016

les dades de l'informe

20.000 - 25.000

entitats no lucratives

· Catalunya ·

28%

acció social

25%

cultura

20%

esport

12%

formació
educació

9%

juvenils

3%

altres

Finançament

57%

fons públics

32%

recursos propis

11%

fons privats

Equitat de gènere

presidències

58%

40%

el 2% restant el formen equips mixtes

xarxa
net.
org

Voluntariat: benefici propi o ajuda real?

Laura Casas reflexiona sobre les motivacions reals de molts voluntariats i de les entitats que n'acullen.

Quan em pregunten per la meua experiència de voluntariat europeu sempre dic que va ser una oportunitat. Els que segueixin preguntant sabran què vaig fer, com ho vaig fer i perquè ho vaig fer. Però si no ho fan probablement es quedin amb la imatge preconcebuda i idíl·lica que tenim dels voluntaris dins de l'imaginari col·lectiu. I aquesta imatge segurament no té res a veure amb la majoria de motivacions que ens porten a participar en un Camp de Treball o a fer un Voluntariat Europeu.

Ningú s'escandalitzarà a hores d'ara si dic que, per sobre de tot, el meu voluntariat va sorgir d'una necessitat egoista. Dit això m'agradaria que es fes l'exercici pràctic d'alliberar el mot egoisme de la càrrega negativa de la qual va acompanyada. I, per què va ser egoista deixar la feina, el pis i sortir de la meua zona de confort per anar-me'n un any a treballar en projectes de desenvolupament comunitari? Perquè en el fons responia a una inquietud i necessitat exclusivament personal meua: la necessitat de marxar.

Tampoc sorprendrà que, el primer que faci una entitat sense ànim de lucre en plantejar-se participar en un projecte d'aquest tipus – rebent, enviant voluntaris o organitzant camps de treball – sigui fer números. El cost de coordinar voluntaris, econòmic i de desgast personal, ha de compensar a l'entitat en un sector que, com sabem tots, no va sobrat de recursos. És cert, que tenir voluntaris és enriquidor i una experiència d'intercanvi cultural, però per sobre de tot és un mitjà més de subsistència.

Per tant, hi ha una connexió i un compromís entre les diferents parts: ens necessitem mútuament per satisfer unes necessitats.

Quan em pregunten pel meu Voluntariat Europeu no ho edulcoro gens. L'organització on vaig estar no tenia molta experiència en rebre voluntaris, però si moltes ganes de treballar i, sobretot, d'estar a l'altura de les expectatives de cada un de nosaltres. Això els hi va generar molts mal de cap per no poder arribar a donar resposta a totes les nostres inquietuds. Els preocupava que estiguéssim contents, també, perquè érem una part important d'entrada d'ingressos i si marxàvem o no valoràvem positivament l'experiència podrien quedar fora del programa. I no em sembla gens escandalós que en parléssim obertament.

Aquesta meua necessitat individual va ajudar a mantenir un projecte d'intervenció comunitària i educació en valors de gènere. Això va fer arribar un coneixement a les escoles i va incentivar que a

les aules es parlés d'equitat de gènere. I el meu és només un petit exemple per veure que al final el voluntariat està motivat i generat per necessitats individuals però que acaben tenint una repercussió col·lectiva.

La motivació i la mobilització del voluntariat són una de les coses que, encara avui em segueixen fascinant més, però també penso que hem de deixar-ho de veure exclusivament com un gest altruista. Ho estem fent perquè alguna cosa ens indigna, ens rosega per dins, ens fa il·lusió o simplement ens crea curiositat perquè no es coneix. I precisament per això actuem. I també per això el voluntariat segueix sent una força transformadora tan potent i imprescindible. Hi ha coses que les fem perquè escollim fer-les i això garanteix un grau de compromís i de motivació molt grans.

Estem parlant d'un sector imperfecte. Com tots. Però, al final, encara que la repercussió de la feina feta per un voluntari no sigui immediata ni tangible, no tinc cap dubte de què la seva repercussió serà real. A mi, per exemple, em va fer tornar les ganes de seguir treballant dins del tercer sector associatiu i de seguir sent voluntària en el meu temps lliure. I aquí estic. I si a més a més la meva feina pot servir d'alguna manera per transformar i fer revolucionar la realitat on vivim, des de les nostres vivències pròpies, la repercussió haurà estat real.

Opinió Laura Casas

5 recursos per explicar als infants què passa a Catalunya aquests dies

Davant els fets ocorreguts aquestes darreres setmanes a Catalunya, i culminant en la situació de violència desmesurada durant la celebració del Referèndum, ens plantejem què hem d'explicar als infants i com ho hem de fer.

Una reflexió sobre el referèndum i els infants

1. La psicòloga Olga Armengol ha publicat al Diari de l'Educació l'**article d'opinió “El referèndum i els infants”** on planteja la necessitat d'explicar la situació que està vivint Catalunya als infants amb naturalitat i sense treure-li importància.

Com podem explicar el referèndum als infants i joves?

2. Aquest **vídeoreportatge de l'Info K** ens ajudarà a explicar-los el que va passar l'1 d'octubre tot posant en context qüestions com què és la democràcia o un referèndum.

3. Quan expliquem qüestions complexes als infants i joves hem de procurar **utilitzar llenguatge senzill**. Per aquest motiu pot ser interessant consultar el **diccionari DICDIDAC** que compta amb definicions fàcilment comprensibles, escrites amb un llenguatge senzill i planer, acompanyades d'il·lustracions que s'integren al text. Consultar aquest recurs pot ser molt útil tant per als pares i mares que es preparen per a explicar una qüestió als infants com per als mateixos infants si no acaben d'entendre el que els intenten ensenyar.

Parlem de política i de drets amb infants

4. El programa **“Això què és?”** de RTVE el novembre de 2016 va emetre **un capítol sobre**

la política. Un tema que preocupa els adults, però sobre el qual **els petits també diuen la seva**. Voleu veure com reaccionen davant d'una urna? Entenen els discursos dels polítics? Què farien ells si manessin? Quina visió tenen ells i elles sobre la política?

5. Busquem la manera **d'explicar lleis i polítiques de forma clara i senzill** perquè els infants ho entenguin! La **Lectura Fàcil** és un moviment internacional que promou la **simplificació de textos amb l'objectiu de fer-los accessibles a tota la ciutadania** fent possible, d'aquesta manera, el principi de democràcia lectora: tothom ha de tenir accés a la lectura i a la informació.

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

Com demanar la renda garantida?

Ja es pot sol·licitar el nou subsidi de 564 euros mensuals per a persones sense ingressos.

A partir d'avui, 15 de setembre, ja es pot sol·licitar la Renda Garantida Ciutadana (RGC), una prestació per a persones sense ingressos que ja l'han començat a rebre automàticament unes 28.000 persones, les que fins ara eren beneficiàries de la Renda Mínima d'Inserció (RMI).

El nou subsidi, en marxa després de 4 anys d'impuls ciutadà, preveu cobrir 68.000 llars el 2020 i, de moment, aquest any, concedirà 564 euros mensuals a cada persona en risc d'exclusió.

La renda bàsica vol garantir que tota la ciutadania de Catalunya pugui fer-se càrrec de les despeses essencials per dur una vida digna. La persona beneficiària haurà de comprometre's a superar la seva situació a través d'un itinerari d'inserció laboral que li garanteixi l'autonomia econòmica.

Quin és l'import de la renda garantida?

Durant el 2017, un adult rebrà 564 euros; dos adults, 836 euros; tres, 909 euros; quatre, 982 euros, i cinc membres, 1.062 euros. Cada any, l'import augmentarà fins arribar als 664 euros el 2020.

Quins són els requisits per poder demanar-la?

Cal tenir 23 anys com a mínim, estar empadronat/a Catalunya i haver-hi viscut durant els últims dos anys sencers. Cal demostrar que no es disposen d'ingressos superiors als 564 euros mensuals durant els sis mesos anteriors a la presentació de la sol·licitud.

On s'ha de sol·licitar?

Els tràmits s'han de fer a les oficines d'Afers Socials i Família de la Generalitat. Per sol·licitar una cita prèvia cal trucar al 900 400 012 (trucada gratuïta) o fer-ho a través del web www.rendagarantida.gencat.cat.

Quins documents cal presentar?

A la cita prèvia s'ha de presentar, segons la situació laboral, familiar i econòmica de cadascú, els següents documents:

- DNI o NIE i certificat de la Direcció General de la Policia que acrediti els períodes de residència legal.
- Certificat d'inscripció al registre central d'estranger o passaport en el cas del ciutadans/es de la UE.
- Extracte bancari dels darrers sis mesos de tots els comptes de la unitat familiar.
- Full de transferència bancària.

- Certificat de dades fiscals.
- Certificat de pensions de l'Institut Nacional de la Seguretat Social.
- Documents que demostrin que els darrers dos anys has viscut a Catalunya de manera continuada (passaport, certificats escolars, rebuts...).
- Acreditació de deutes, rebuts de lloguer...
- Nòmina, en cas que treballis.
- Declaracions trimestrals d'ingressos si ets autònom/a.
- Llibre de família, sentència de separació o divorci i conveni regulador.
- Carnet de família monoparental.
- Certificat de reconeixement de la discapacitat si és igual o superior al 65%.
- Acte de conciliació administrativa laboral si t'han acomiadat.

Es pot rebre la renda garantida si treballes?

Poden rebre la renda garantida les famílies monoparentals amb feines a temps parcial i la resta de famílies o persones que cobrin menys de 564 euros. Si es cobra una prestació per desocupació inferior a aquesta xifra al mes, també es pot rebre la part de la renda garantida que complementi els ingressos de la persona que ho sol·liciti fins a arribar als 564 euros.

Si ja rebies la Renda Mínima d'Inserció, què s'ha de fer?

Les persones que ja reben la Renda Mínima d'Inserció passaran a cobrar la renda garantida de manera automàtica i sense fer cap tràmit, i deixaran de cobrar l'RMI.

Suport Associatiu - Econòmic

Júlia Llull: "La Mostra FemArt ha consolidat una xarxa d'artistes amb un imaginari alternatiu als valors patriarcal i masclistes"

La Mostra FemArt porta 25 anys posant de relleu el treball de dones artistes, trajectòria que li ha valgut el "Premi del Públic 8 de Març Maria Aurèlia Capmany 2017: Dones creadores".

Amb l'art com a instrument, la Mostra FemArt porta 25 anys construint una xarxa d'artistes i propostes alternatives a l'alineació habitual als circuits i espais convencionals. La mirada reflexiva i crítica amb el patriarcat s'aconsegueix amb les ulleres violetes posades. És la premisa que un grup de dones artistes van dividir l'any 1992, quan van impulsar la Mostra FemArt, de Ca la Dona. Enguany, la iniciativa ha guanyat el "**Premi del Públic 8 de Març Maria Aurèlia Capmany 2017: Dones creadores**", impulsat per l'Ajuntament de Barcelona.

Júlia Llull és una de les membres del col·lectiu organitzador de la Mostra FemArt:

Com i amb quina voluntat va néixer la Mostra FemArt?

Fa 25 anys un grup d'activistes de Ca la Dona van inaugurar una mostra per recolzar a les artistes i iniciar una reflexió feminista sobre les arts i la seva capacitat d'incidència crítica i transgressora respecte al sistema patriarcal i capitalista. Al principi era una mostra íntima, per dir-ho d'alguna manera, però ben aviat es va poder veure que s'havia generat un espai necessari i alternatiu als tradicionals circuits comercials i institucionals. Un espai que, any rere any, ha anat creixent en participació, en públic i en implicació política, fins que s'ha convertit en un referent

important per l'art, el feminisme i la ciutadania. FemArt és un col·lectiu d'activistes artistes i feministes que s'encarrega cada any d'organitzar la Mostra i les activitats que la complementem.

"Cada Mostra promou una reflexió no sols estètica, sinó també ètica i transgressora dels valors discriminatoris del patriarcat"

La Mostra FemArt convoca anualment a dones, lesbianes i trans artistes per tal que realitzin una obra al voltant d'un tema que funciona com a paraigües conceptual, pensat i consensuat pel col·lectiu FemArt i grups feministes de Ca la Dona

i, per tant, relacionat amb les inquietuds que ens han preocupat a les feministes en cada un d'aquests últims anys. Cada Mostra promou una reflexió no sols estètica, sinó també ètica i transgressora dels valors discriminatoris del patriarcat (alguns dels últims lemes han estat: Contramemòria, Cos desobedient, Díscola menopausa, Afinitats, Revoltes, Ciutadania, El temps, La casa,...).

"L'art es un llenguatge molt poderós i pot ser una eina d'incidència política important".

Es reconeix, socialment i cultural, l'obra creada per dones a Catalunya?

Nosaltres ho fem en un 100%, però si parles en general, la resposta és que hi ha una mica més de reconeixement que fa 25 anys, perquè el feminisme ha insistit i persistit... Però els espais expositius institucionals i comercials que abans esmentàvem mantenen encara estructures clàssiques i jerarquitzades, poc innovadores i, per tant, patriarcals i mercantilistes. Penseu que aquest any 2016, el Museu Nacional d'Art de Catalunya ha realitzat per primera vegada en la seva història, una exposició temporal d'una artista, Lluïsa Vidal. I les últimes estadístiques de l'Observatori de gènere, no són molt optimistes (sols una mitjana d'un 30% de participació femenina a les sales i museus reconeguts de la Ciutat de Barcelona).

Per sort està creixen un públic ciutadà exigent i crític, relacionat amb els moviments socials que reclama unes produccions artístiques diferents i que dialoguin amb les inquietuds i desitjos actuals de transformació. L'art es un llenguatge molt poderós i pot ser una eina d'incidència política important.

Amb quins entrebancs es troben les dones creadores?

Com diem a les manis: "Patriarcat i capital: aliança criminal!". I estem en un moment de crisi. Sabem a qui beneficien les crisis econòmiques i a qui perjudiquen: les artistes són dones i treballadores... També podríem parlar de la manca de formació artística a les escoles o de la

crítica artística tant sotmesa a interessos econòmics i minoritaris... I de la domesticació televisiva i mediàtica que pateix la societat.

25 anys després, heu aconseguit visibilitzar la feina de les artistes?

Jo crec que, entre moltes i al llarg de molts anys, hem fet una gran feina. Portem realitzades vint-i-cinc Mostres, i els últims anys, han participat artistes no només de Catalunya i de l'Estat, sinó d'altres països. Però la tasca no ha estat sols per la visibilització evident i exclusiva de les artistes participants, sinó per aconseguir bastantes coses més: les Mostres han representat cada any una reflexió artística alternativa, que ha anat acompanyada de textos, de conferències, performances, accions, projeccions, tallers i debats i d'un públic fidel i en augment progressiu.

Envoltant la Mostra s'ha anat consolidant una xarxa d'artistes que entenen l'art com a instrument de reflexió i crítica social i com a creació d'un imaginari alternatiu als valors patriarcals i masclistes.

La Mostra ha esdevingut un espai referencial i potenciador no sols per les artistes, sinó per la cultura innovadora en valors feministes, de manera que les Mostres d'aquests últims anys han estat reclamades com a itinerants per centres cívics i culturals de Barcelona i d'algunes ciutats de Catalunya. L'èxit creixent és doblement interessant si es considera que es tracta d'una Mostra que es realitza cada any com alternativa a les dinàmiques i circuits més tradicionals de l'art.

Quins reptes s'obren ara?

Bé, sabem que el nostre projecte és necessari i potent, ara el volem estendre i exportar i ampliar... Tenim un arxiu amb tot el que hem fet, i ho volem mostrar i retrobar a les nombroses artistes que han passat per FemArt i repensar i agafar juntes nova empena i escriure, pot ser, la història il·lustrada d'aquests 25 anys d'art contemporani i feminista a Barcelona i incidir a les escoles i ser veu visual i plàstica de les lluites socials... i projectar un altre futur.

Eines per a la captació de persones voluntàries

La captació de persones voluntàries esdevé una tasca clau i moltes vegades vital perquè les entitats puguin desenvolupar la seva tasca. A continuació trobaràs diferents canals per fer aquestes crides.

La **captació de persones voluntàries** esdevé una **tasca clau** per a les entitats. És gairebé un **repte**. I en aquest sentit, cal que redactem una **crida de voluntariat** ben ajustada al **perfil** dels candidats i candidates que a l'entitat estem cercant i el **canal** adient per difondre-la.

La captació és una **fase molt important** de l'esquema global, perquè és l'etapa on donem a conèixer la tasca que l'entitat ha dibuixat i per a la qual vol comptar amb persones voluntàries. **En aquest moment no hem**

de parlar de necessitats econòmiques o d'urgències per a sortir del pas enfront d'algunes obligacions concretes anteriorment per part de l'entitat. Hem de tenir clar que no podem convidar a participar en els programes ni a intervenir en una causa, per raons d'interès o pura necessitat.

Tot seguit, desgranem les **eines que ajuden a fer més efectiva la crida de voluntariat**:

1. Borses de Voluntariat

Quan una entitat està cercant persones voluntàries cal que hi posi un altaveu. Per a aquesta finalitat, les **borses de voluntariat o els cercadors** són molt efectius. L'oferta apareixerà agrupada en un **espai web** on d'altres entitats també posaran de manifest la seva crida de voluntariat. D'aquesta manera, la persona que vol fer un voluntariat trobarà amb **l'oferta del tipus i del perfil que l'entitat requereix**. El fet que aquests webs possibilitin que el ciutadà pugui fer una cerca acurada, ja sigui per territori, entitat o àmbit d'actuació, comporta que cada vegada sigui més senzill connectar oferta i demanda de voluntariat.

És molt important que a l'entitat defineixi ben clarament quin perfil està buscant. **Com més detallada sigui la informació més fàcil** serà que els candidats i candidates interessades per l'oferta del lloc puguin adaptar-s'hi. D'aquesta manera **minimitzarem el temps** que posteriorment hauran d'invertir en les fases següents del Pla, com ara el temps destinat a les entrevistes de selecció, o d'altres.

En el següent enllaç podreu trobar un [llistat de borses i cercadors de voluntariat](#).

2. Webs

La publicació de l'oferta de voluntariat com a **notícia a la pàgina web de l'entitat** és una bona manera de fer difusió. De forma general es fa servir quan l'entitat fa una **crida més nombrosa**, com per exemple en una campanya o un acte concret més multitudinari. Tanmateix, també pot ser un canal més per a fer-ne difusió, encara que sigui per a penjar-hi **crides més puntuals** o de caràcter habitual.

Existeixen també webs com voluntaris.cat, xarxanet.org o social.cat que ofereixen el servei de publicació d'aquest tipus de notícies en els seus continguts. Són webs consultades i llegides per un **públic interessat en associacionisme i voluntariat** i que, per tant, són l'espai idoni per a fer difusió de la cerca de persones voluntàries.

Poder escriure l'oferta de voluntariat en format web ens permet poder explicar amb detall **quina és la necessitat de l'entitat**. És important que el **missatge sigui clar** i que ràpidament qui la llegeixi pugui identificar, en el primer paràgraf de la notícia, quina és l'oferta i què s'està buscant. No podem oblidar les **dades de contacte** de la persona responsable.

3. Mitjans de comunicació

Els **mitjans de comunicació** també poden ser una bona plataforma per fer difusió de les nostres **crides de voluntariat més puntuals**, per l'organització d'un acte on necessitem suport de persones voluntàries o per una campanya de recaptació o sensibilització. En aquest cas, hem de **seleccionar els mitjans més sensibilitzats** amb temàtiques de l'àmbit i fer-los arribar una **nota de premsa i material per a fer-ne difusió**.

Anar teixint una relació amb els mitjans de comunicació ens ajudarà a tenir l'opció d'ocupar un espai amb **molta influència en la societat** i que pot arribar a un gran nombre de persones. A més, tenir-hi contacte ens pot servir per altres moments que visquem l'entitat, no només per fer públiques ofertes de voluntariat.

4. Butlletins de notícies

Encara que ja hàgem publicat la notícia al web o a una borsa de voluntariat, és recomanable **difondre-la amb altres formats** per tal que arribi al màxim nombre de persones que s'hi poden interessar. Per això, podem fer servir eines comunicatives com els **butlletins electrònics** que les entitats envien als seus **subscriptors**. La majoria de

persones que els reben són **persones** prèviament **interessades** per l'àmbit de l'entitat, i a partir d'un moment donat, es poden activar i voler col·laborar-hi.

5. Xarxes socials

Les **xarxes socials** són un mecanisme molt eficaç per enfortir la comunicació per a la captació de persones voluntàries. Hem de tenir present que no és una via per protagonitzar tot el missatge sinó per **enfortir-lo**.

Quan exposem la crida de voluntariat en xarxes com ara Facebook o Twitter, aconseguim que el missatge **arribi a un públic ampli** i no només a aquell que ens segueix via butlletins o via web.

Les xarxes ens permeten que **un missatge circuli a molta velocitat**, se saltin els límits dels lectors habituals i arribi a un públic de qui en desconexim interessos i sensibilitats.

És important incloure **imatges**, ja que així tindrem un percentatge més elevat de possibilitats que es **comparteixi** o es repiuli allò que haurem publicat. L'ús de **hashtags** idonis també ajuda a incrementar l'eficàcia de les piulades.

6. Sessions de sensibilització

El **relat de l'experiència** de qui viu en primera persona el voluntariat, és un element clau i molt potent per ajudar a captar-ne de nous. El testimoni pot ser una eina molt eficaç per informar, però sobretot per **engrescar les persones** que pensen en la possibilitat de ser

voluntàries. Per a aquesta finalitat hi ha dues **eines de sensibilització** molt útils: les taules de testimonis i les exposicions itinerants.

Les **taules de testimonis** compten amb la participació de persones voluntàries que expliquen la seva **experiència** i que, per tant, actuen com a **reflex de la realitat que viuen a l'entitat**. Pel que fa a les **exposicions itinerants**, permeten exhibir-se a llocs diversos i **apropar imatges d'allò que som i fem**, la nostra missió, de l'equip de voluntariat, a les possibles persones interessades.

7. Projectes d'Aprentatge i Servei

A partir dels **16 anys**, ja podem fer una acció de voluntariat social. Per aquest motiu, és recomanable **donar a conèixer entre els joves** aquesta oportunitat, justament quan ja es poden **implicar en els projectes d'una entitat**. Una bona manera de fer-ho és apropant-los a projectes d'Aprentatge i Servei.

L'Aprentatge i Servei és una **proposta educativa** que combina processos d'intervenció de la comunitat en un projecte concret, en el qual els participants es formen tot responnent a necessitats reals amb un únic objectiu: **transformar-lo**.

Si vols saber més sobre la gestió del voluntariat et pots descarregar el "[Manual de Gestió del Voluntariat](#)" elaborat per la [Federació Catalana de Voluntariat Social](#).

Com fer cartells i elements publicitaris per la vostra entitat!

Els elements publicitaris han canviat molt des del sorgiment de les noves eines i xarxes socials. Amb aquest recurs us donarem uns quants consells per fer un cartell publicitari en diversos formats digitals.

El món del disseny publicitari ha canviat molt des de **l'aparició de les eines digitals**. La gran quantitat d'eines que teniu al vostre abast, els múltiples formats digitals per guardar els vostres treballs i les xarxes socials per difondre les vostres activitats, ho han revolucionat tot. Ara, ja **no cal omplir les cartelleres municipals amb els vostres cartells**. Ho podeu fer, també, via [Facebook](#), [Twitter](#) i [Instagram](#).

A continuació us descriurem **unes quantes indicacions i recursos** per fer els vostres cartells, amb [Inkscape](#) i [Canva](#), perquè els podeu publicar en diversos llocs.

1. Format paper o format digital?

Feu un cop d'ull a les cartelleres municipals. Segurament veureu que no hi ha tants cartells com segurament hi havia fa 15 anys. Evidentment, el causant de tot això és el format digital i les múltiples plataformes on podreu difondre totes les vostres activitats. Ara hi han les xarxes socials,

els bàners i moltes altres maneres de fer arribar les vostres activitats al vostre públic objectiu.

Tot i així, és molt important que conegueu aquest públic objectiu, al qual organitzeu activitats per a ells i elles. Aquest públic mira les xarxes socials? Consulta la vostra pàgina web? O potser és un públic més analògic, el qual farà més cas a un cartell o a un «flyer»?

Heu de tenir molt clar totes respostes, ja que bona part de l'èxit d'assistència de les vostres activitats, serà degut a la publicitat que heu generat.

Mitjançant aquestes respostes, podreu esbrinar si heu d'orientar la vostra publicitat, en format digital o format paper.

2. La vostra idea de cartell en un esbós.

El cartell o la imatge publicitària, sempre comença en un esbós. En aquest esbós, podreu

plasmar la vostra idea creativa, els elements que la configuren, els textos que explicaran la informació de la vostra activitat i els colors que formaran part del cartell.

Per a plasmar aquestes idees, podeu fer servir l'eina Autodraw de Google. Aquesta eina us ajudarà a crear el vostre esbós en pocs minuts. Mitjançant un algoritme de «Machine learning», aquesta eina interpretarà el vostre dibuix a mà alçada i us oferirà unes interpretacions realitzades. Automàticament podreu incorporar aquestes interpretacions al vostre document. Un cop ja teniu tots els elements incorporats, ja teniu el vostre.

3. Retícules i graelles per ordenar els elements.

En un cartell, existeixen **diversos elements gràfics** com: il·lustracions, fotografies, textos.

4. Recursos i elements per el vostre cartell.

Un cop ja heu fet l'esbós en paper i heu creat la retícula per ordenar els vostres elements, arriba l'hora de començar a cercar, editar o crear vosaltres mateixos aquests elements. Aquests elements, poden ser **il·lustracions fetes per vosaltres, fotografies amb llicència d'ús lliure, textos amb tipografies lliures**. I amb l'ajuda de les retícules, podreu organitzar els vostres elements i respectar els marges entre els diferents elements.

Això ho podreu fer mitjançant l'opció «**Fitxer**», «**Importa**» d'Inkscape i l'opció «**Subir**» de Canva. Tan en una com l'altra, podreu **importar totes les il·lustracions, fons de pantalla, fotografies i altres recursos que voleu utilitzar**.

En el cas de les tipografies, la versió gratuïta de Canva no permet afegir tipografies noves. Només podreu utilitzar les tipografies que ja hi ha a l'eina. En canvi, a Inkscape podreu **afegir totes les tipografies** que voleu. Inkscape agafa les

tipografies que ja teniu instal·lades en el vostre sistema operatiu.

Si voleu promocionar el vostre cartell mitjançant la publicitat de Facebook, haureu de **crear una versió per aquest fi**. Consulteu la Guia d'anuncis de Facebook per a respectar les mides i la quantitat de text que demanen. També podeu comprovar si respecteu la limitació de text, mitjançant aquesta eina.

Mitjançant aquest recurs podreu obtenir diversos recursos per aconseguir fotografies, il·lustracions, tipografies i fons de pantalla.

5. És hora de publicar el cartell!

Ja teniu el cartell fet. I també els derivats, com els «flyers», la publicitat a Facebook, Twitter i Instagram. Ara és hora de **publicar el vostre cartell**. Recordeu que si heu d'imprimir el cartell, segurament cal que el convertiu a la gamma de colors CMYK!

En el cas que voleu és publicitar a Facebook o Instagram, mitjançant **anuncis de pagament**, cal que utilitzeu l'eina d'anuncis de Facebook. Aquesta eina us ajudarà a **definir els vostres objectius i a publicitar el vostre cartell**. Twitter també permet **publicitar el vostre esdeveniment** mitjançant anuncis de pagament.

I si no ho voleu publicitar mitjançant anuncis de pagament, ho podreu fer de forma orgànica. Us recomanem provar les diferents eines sobre Community Manager que us hem anat descrivint al portal de Xarxanet.

En el cas que us sorgeixi algun dubte, podeu consultar-ho mitjançant el Servei d'Assessorament Informàtic de Xarxanet.es!

L'entusiasme del debutant

La il·lusió d'arrencar un nou projecte, la nostàlgia dels projectes passats i l'empenta de seguir servint i gaudint del voluntariat. Tot això i una mica més en aquest article de Joan Rosinach.

Se m'ha girat feina aquest principi d'any. De molt bon fer, per sort. Un nou projecte. Un bonic repte. Una nova vida. La il·lusió s'aproxima gairebé a la de fa quatre mesos quan, de cop i volta, tot va prendre sentit. Potser per això avui m'he recordat del meu primer dia. Sí. He viatjat, per uns instants, en aquells temps on la maduresa i l'adolescència es disputaven l'hegemonia en la meua persona. Amb la motxilla al coll, engegava el primer viatge per intentar fer més feliços als petits del poble. Llavors, encara no era conscient que l'entusiasme del debutant m'acompanyaria la resta dels meus dies. Tant és així que, fins i tot, aquest no em deixaria tirat ni el dia en què la motxilla diria prou. O vaig ser jo qui va abandonar-la. Al costat del llit. Reposant. Només per uns dies. I és que, en el fons, no volia deixar de formar part d'aquell mig món essencial perquè l'altra meitat visqui millor. S'anomenen voluntaris. I voluntàries, està clar.

Persones que no fan gaire soroll. Habitualment. Gent a qui no se'ls dona premis. Normalment. Gaudiran de pocs reconeixement explícits. I molts pocs d'implícits. Tampoc no els necessiten, siguem sincers. El seu estil de vida passeja per un altre indret, potser menys estable però molt més genuí. Caminen per allí on es viu intensament el propi present a la cerca d'un futur millor per als demés. Sense res a canvi. Fins i tot, sense ser-ne totalment conscients. D'aquesta manera, participant d'un voluntariat transformen la seva forma de ser i, de pas, modulen la seva manera de fer. En el seu diccionari hi transiten paraules com

autenticitat, implicació i compromís. No s'hi troba pas la definició d'una prestació a canvi de la qual

dediquen part del seu temps per ajudar a qui tenen més a prop. O qui viu més lluny. Ho fan perquè sí. I punt. Fa temps hi van esborrar els mots relacionats amb les queixes i els laments per arremangar-se i posar-se a escriure una nova versió millorada del text. Sense accepcions. Amb absoluta naturalitat. Així, fan que el silenci dels seus gestos esdevingui crits d'esperança en un món que comença a dubtar dels seus valors i, qui sap si també, a témer pels seus ideals.

Alguns individus començaran ben d'hora al matí i altres tancaran la jornada entrada la nit. Hi ha qui hi participarà cada dia, qui ho faci sovint i qui només hi col·labori de tant en tant. Al barri. A la ciutat. A un indret llunyà. No importa. El

voluntariat té tantes cares com mitjans per implicar-s'hi i, per tant, no hi ha excusa que valgui. Una altra paraula que no hi té cabuda en el seu particular diccionari. Aquell llibre que tothom hauria de poder endur-se a la seva motxilla diària i consultar-lo cada dos per tres. Com fan ells. També per si han de treure els seus arguments quan algú s'atreveix a posar en dubte la implicació dels joves en la societat actual. Ells van sobrats. D'arguments. I d'implicació. Somriuen. L'entusiasme del debutant segueix ben vigent. Així són els voluntaris. I les voluntàries, està clar.

Article d'opinió- Joan Rosinach

L'ètica en l'ús de les imatges de les ONG d'acció humanitària

Sovint les campanyes de donacions d'entitats internacionals fan servir fotografies i leitmotius que apel·len a l'horror i la destrucció. On és la línia que separa cridar legítimament a la porta de l'emoció i fer pornografia de la pobresa?

Mostrar la realitat en tota la seva cruesa o enviar un missatge amb l'ànim de transmetre quelcom més positiu. Aquest és el **conflicte ètic** amb el qual moltes **ONG internacionals** es troben a l'hora de fer una campanya de donació. I sobretot, quan l'ús de les imatges és cabdal pel missatge que es vol fer arribar. Daniel Ramírez-Raftree, estudiant de Sociologia de la Universitat de Chicago, afirmava a [NGO Storytelling](#) que "la **pornografia de la pobresa** és efectiva com un mitjà per captar fons perquè apel·la a respostes emocionals fortes per part del donant". Malgrat tot, afegia que "això pot ser un problema,

perquè la gent no està necessàriament motivada a ajudar o donar gràcies a la comprensió racional de la feina que s'està fent, sinó per l'eclosió de sentiments com la llàstima, l'empatia o la culpa".

Un [estudi de la Universitat de Ljubljana](#) recolza la idea que les imatges de la pobresa, d'aquelles persones que estan patint, s'han fet servir pels mitjans de comunicació i per les organitzacions d'ajuda humanitària per sensibilitzar i captar fons durant molts anys. Les imatges que, per exemple, mostren Àfrica des d'una **perspectiva tribal, sexualitzada o catastròfica**, implícitament

"serveixen per instigar la idea de subdesenvolupament i suggerir la superioritat de les societats occidentals" (Dolinar, 2013).

Lafede.cat, formada per 114 organitzacions de justícia global, ha elaborat un Codi Ètic en l'ús de les imatges i un Vadevècum en el que destaquen consells com evitar imatges de relació desigual o de les quals es puguin interpretar paternalisme o superioritat, o evitar els estereotips en la mesura que poden fomentar la discriminació ètnica o racial, amb especial èmfasi pel que fa al gènere i al llenguatge sexista. Altres punts que destaquen són:

- Tenir especial cura de la imatge dels infants.
- Identificar sempre que sigui possible les persones i el lloc, per tal que qui rebi el missatge el pugui contextualitzar.
- La no discriminació en les imatges per motius ètnics, de creença, cultura, llengua, idees, etc.
- Equilibrar els aspectes emocionals amb els racionals, i ajudar-se de les imatges en ambdós casos.

"Bona part de l'imaginari sobre altres pobles i cultures està basat en imatges icòniques o estereotipades que cal desconstruir o, com a mínim, no seguir reforçant. Aquesta és una tasca que les ONG i els periodistes més responsables fan des de fa anys", relata Montse Santolino, de Lafede.cat.

El director de comunicació d'Amnistia Internacional Catalunya, Dani Vilaró, explica que dins de l'organització tenen uns **principis generals sobre fotografia** que "busquen un equilibri entre mostrar la dignitat humana i l'acció positiva a l'hora de denunciar els drets humans". Vilaró afegeix que des d'Amnistia "rebutgen fer fotografies només des de la perspectiva de la víctima", i moltes vegades demanen permís a les famílies o a la persona fotografiada per respectar el seu dret a la intimitat.

A més dels aspectes ètics de l'ús de determinades imatges en campanyes de comunicació o sensibilització, també hi ha un risc pel que fa a la legalitat. Segons la Llei Orgànica 15/1999 de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter General (LOPD), s'estableix que en la publicació de les imatges "necessitem autorització de tota persona identificada o identificable". En qualsevol cas, no fer-ho podria implicar conflictes ètics, i encara que aparentment pugui semblar una normativa restrictiva, el respecte a la intimitat de la persona la pot protegir d'eines tan potents de comunicació que hi ha avui dia com són **Internet o les xarxes socials**, on una imatge pot ser compartida a l'instant per centenars d'usuaris i usuàries.

A Amnistia, per exemple, moltes vegades es veuen amb el dilema de tractar material fotogràfic de persones defensores dels drets humans amenaçades o que s'han de protegir. En aquest cas, utilitzen un recurs prou conegut com és el de mostrar la persona d'esquena o no desvetllar el seu rostre, sense manipular la imatge ni pixelar-la.

De la mateixa manera que ho ha fet Lafede.cat, diferents organitzacions com la **Coordinadora d'ONG pel Desenvolupament Espanya** han dissenyat els seus propis codis de conducta sobre imatges i missatges relatius al Tercer Món. Des de la Coordinadora, recomanen evitar les imatges catastròfiques o idíl·liques que incitin a la caritat, limitat a la bona consciència i no pas a la reflexió. A més, emfatitzen que el missatge de les fotografies ha de ser concebut de manera que eviti en la ment del públic tota globalització i generalització, posant en relleu la capacitat de les persones per fer-se càrrec d'elles mateixes.

Alguns exemples d'imatges que no complirien amb els codis ètics mencionats anteriorment serien:

El director de campanyes d'Oxfam Intermón afirmava en una entrevista a Al Jazeera que "si seguim concebant la pobresa global com una cosa que es pot solucionar mitjançant la **caritat** paternalista, mai podrem moure al públic a entendre que aquests són precisament els problemes sistèmics que hem

portat els humans i que necessiten, per tant, accions sistèmiques a llarg termini també per solucionar-los".

Els estratègics del màrqueting fan servir en les **imatges més emocionals** tàctiques a curt termini que persegueixen un acte més basat en la caritat que en la transformació: **les donacions**. Kouchner, fundador de Metges Sense Fronteres, destacava que sense imatge no hi ha indignació. Malgrat tot, és indiscutible que la profusió de fotografies espectaculars acaba provocant tedi i fent-nos tolerar allò que en si mateix és intolerable (Picas Contreras, 2003).

Les imatges amb les persones refugiades

Per contra, l'ús d'imatges crues de vegades també ha motivat la reacció per part de la societat civil. És arxiconegut el cas de la fotografia d'Aylan, un nen refugiat de 3 anys el cadàver del qual va ser trobat i fotografiat a les costes turques. La publicació d'aquesta imatge va aixecar una polseguera social obligant a les institucions europees a reaccionar davant l'èxode de persones refugiades cap a Europa. Vilaró relata que han

enviat un equip als camps de Grècia i Lesbos per fotografiar els refugiats que han de viure sota dures condicions de fred. "Han de tenir clar que han de mostrar, sempre amb el criteri de documentar com viuen", afirma.

Precisament, Santolino estipula que en aquest moment la prioritat amb les persones refugiades és vigilar l'ús de les imatges que s'en fa. "D'una banda, s'ha d'intentar **no incrementar la xenofòbia** i, d'altra banda, no donar una imatge reduccionista d'ells i elles, reproduint les mateixes narratives simplificades", emfatitza. Apunta que ni són víctimes incapaces que cal assistir, ni són una amenaça, i pel que fa als menors, afirma que "els fotoreporters estan abusant de la publicació d'imatges".

Algunes entitats com l'ONG Semillas para el Cambio, Aldeas Infantiles, la Creu Roja o la Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament en el seu moment o col·lectius com el poble gitano també han desenvolupat els seus propis codis de conducta respecte al tractament de les imatges i la publicitat. En ple segle XXI, les imatges s'han convertit en un instrument molt potent per cridar l'atenció de la ciutadania i del públic general. Fer-ne un bon ús és una qüestió delicada que moltes entitats han d'afrontar avui dia, i que també s'hauran de plantejar en un futur.

iWith

7 llibres infantils amb consciència social per aquest Sant Jordi 2017

Arriba Sant Jordi i us oferim un recull de contes infantils amb rerefons per tal d'ajudar-vos a fer una bona tria.

1 - "Animalari de carrer" - Joan Mitjons i Júlio Aliau. Editorial Piscina.

Una pluja abundant ha deixat un poble ple d'aigua. Arran d'aquest fenomen, els animals han quedat lliures mentre que les persones es mantenen tancades a casa. Aquest àlbum il·lustrat explica com la naturalesa pot capgirar la quotidianitat d'un municipi i imposar-se a les normes establertes pel humans. En clau divertida, el llibre reflexiona sobre com la natura sempre té l'última paraula i sobre la importància de no menystenir-la ni eliminar-la.

El llibre va guanyar el V Premi "Llegir per Créixer" de la Vila de Torredembarra

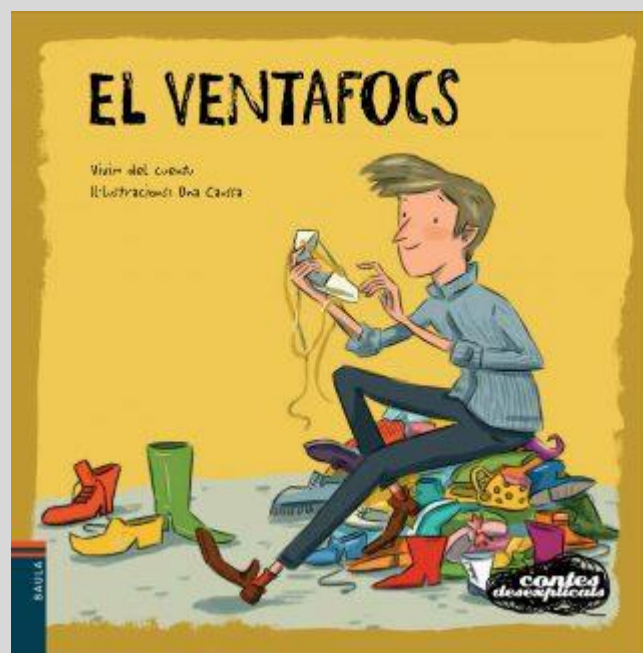
2 - "El Ventafocs" - Vivim del Cuentu i Ona Caussa. Editorial Baula.

El grup de contacontes **Vivim del Cuentu** torna a **versionar els relats clàssics** en aquest nou títol de la col·lecció de **contes desexplicats**. En aquest cas trobem a "El Ventafocs", un hereu al tron que de sobte es troba explotat pels seus germanastres i que haurà de sobreposar-s'hi per tal d'assolir el seu benestar, malgrat aquest passi per renunciar al tron. **Una història de resiliència** que manté el to humorístic de la resta de títols de la col·lecció.

3 - "I si fos un ocell?" - Anna Manso i Susanna Campillo. Editorial Arcàdia.

La Mare de l'Arnau té por a les altures. Ell vol ajudar-la a superar-ho, però per aconseguir-ho

necessitarà la complicitat de tota la família. El protagonista d'aquest relat farà volar la imaginació per buscar solucions al seu problema. Algunes les trobarà al taller d'invents del Paco, que es convertirà en el seu centre d'operacions. La seva història és una petita aventura que explora la idea de **la perseverança i la solidaritat**.

4 - "La Nur s'escapa del conte" - Abir Ali i Gulnar Hajo. Mosaics Llibres.

Aquest és un llibre publicat a Damasc (Síria) l'any 2015 per l'editorial Bright Fingers i que va guanyar Premi "Etisalat Award" a la Millor Il·lustració. El text narra la història de la Nur, una nena que viu en un món fosc i trist. Un dia, la Nur decideix encarar-se al seu present i, a través de la imaginació, s'escapa de la seva història i s'inventa

un univers molt millor.

5 - "L'elefant Mainú i l'amistat" - Montserrat Balada i Òscar Julve. El Cep i la Nansa.

L'elefant Mainú sempre ha sentit parlar de l'amistat i ara ha decidit sortir a buscar-la! Què farà amb un llapis, unes ulleres de sol, un flotador, una bufanda, una pinta i una mica de menjar? Un conte molt animal per descobrir qui és i quin peu calça la tan anomenada amistat. La història d'en Mainú té com a pilar fonamental l'educació en valors basada en l'amistat i la solidaritat.

Aquest és el dissetè conte de la col·lecció "**El Ginjoler**" que és accessible a tots els nens i nenes, tant sords com oients, ja que el text va acompanyat de la traducció en sistema bimodal.

6 - "De quin color és un petó?" - Rocio Bonilla. Animallibres.

A la Minimoni li encanta pintar mil coses de colors: marietes vermelles, cels blaus, plàtans grocs... però mai no ha pintat un petó. De quin color deu ser? Vermell com una deliciosa salsa de tomàquet? No, perquè també és el color de quan estàs empipat... Deu ser verd com els cocodrils, que sempre li han semblat tan simpàtics? Impossible, perquè és el color de les verdures i no li agrada menjar-ne! Com podria descobrir de quin color són els petons?

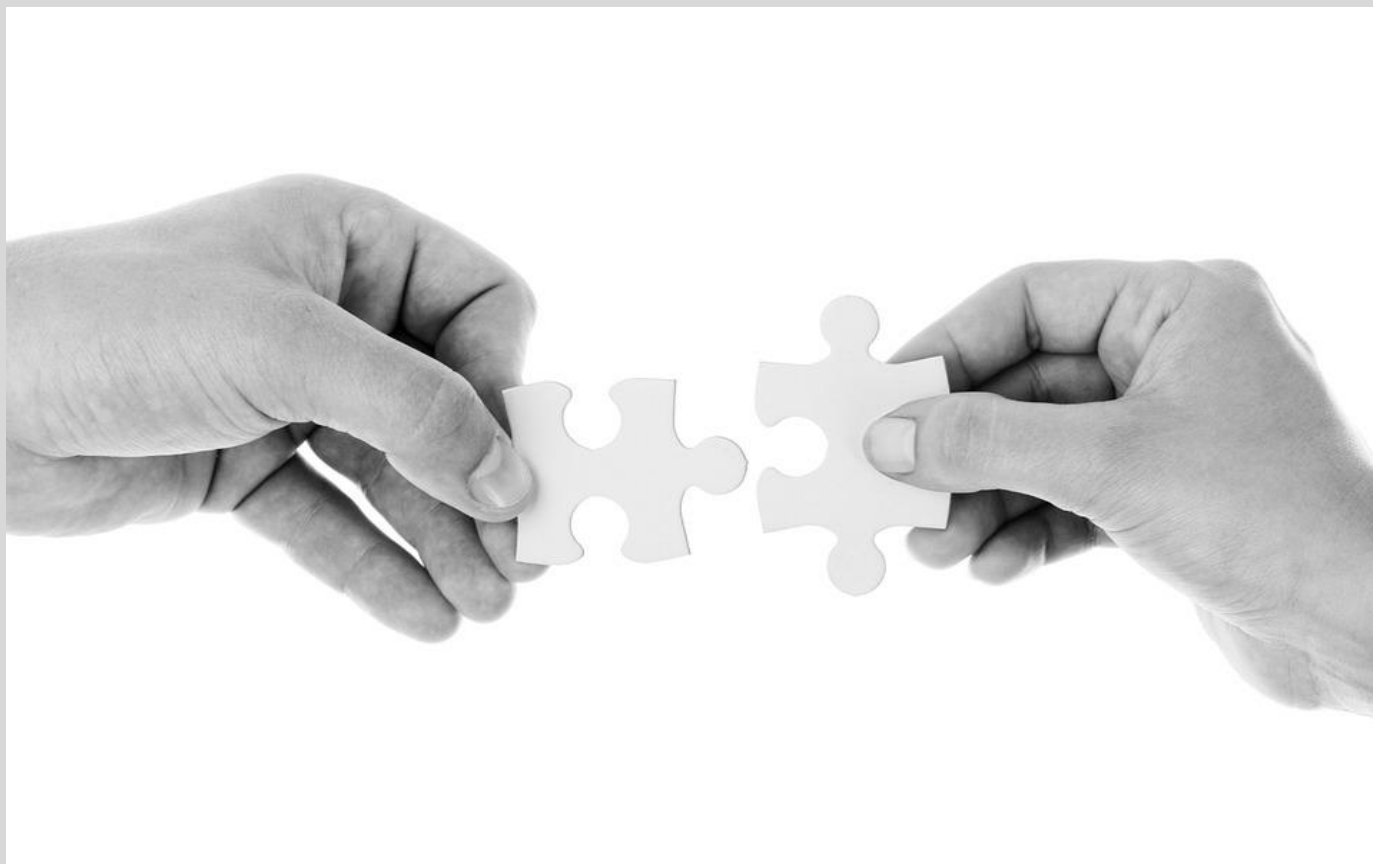
El llibre ens permetrà associar **emocions** a cada color i a la protagonista del llibre se li plantejaran contradiccions que li permetran explorar els seus sentiments.

7 - "Contes i Cançons de dracs, princeses i cavallers" - Oriol Toro i Noe Bofarull. Editorial Baula.

"Dracs, princeses i cavallers" ens convida a fer un viatge per diferents històries on els protagonistes no són ni tan valents, ni tan ferotges, ni tan delicats com pugui semblar aparentment. Cada cançó és un petit conte, i cada conte s'explica a través d'una cançó. I així, cantant, ballant i escoltant, viureu un munt d'aventures que, acompanyades de les magnífiques il·lustracions de la Noe Bofarull, a poc a poc us faran anar estimant els seus protagonistes.

Fundació Pere Tarrés

Com constituir una Fundació

Per constituir i inscriure una fundació al registre pertinent cal, en primer lloc, saber el seu àmbit geogràfic d'actuació ja que aquest determinarà l'aplicació d'una llei o d'una altra.

A les entitats d'àmbit estatal, en concret, se'ls aplica la Llei de fundacions 50/2002, de 26 de desembre i s'han d'inscriure en el Ministeri que correspongui en funció de les seves finalitats i activitats. Així, per exemple, si són assistencials han d'adreçar-se al Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, i són controlades pel **Protectorat de Fundacions estatal**.

En canvi **les entitats catalanes tenen normativa pròpia**, la Llei 4/2008 de 24 d'abril. S'inscriuen en el Registre de Fundacions, que

depèn de la Direcció General de Dret i Entitats del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, i el seu organisme de control és el **Protectorat de la Direcció de Dret i Entitats**.

Qui pot constituir una fundació?

Tant si es tracta d'una fundació estatal com de les inscrites en el Registre de Fundacions de Catalunya, la llei preveu que poden constituir

fundacions **tant les persones físiques com les jurídiques** (privades o públiques).

A més es pot fer per actes entre vius o “mortis causa”, és a dir, per testament en el cas de les persones físiques.

Cal destacar que és possible la constitució d'una fundació amb **una única persona fundadora**, a diferència de les associacions on la llei demana com a mínim 3 persones sòcies fundadores.

El que sí es destaca en la Llei 4/2008 de 24 d'abril és el fet que entre les fundacions es poden diferenciar **les de tipus privat o les públiques**. En concret **l'article 331-**

2.3 estableix que perquè les persones jurídiques puguin constituir una fundació, cal que les normes que les regulen no els ho prohibeixin i que l'acord de constitució, on ha de constar la finalitat d'interès general que és el seu objecte, sigui adoptat per un òrgan competent.

La dotació fundacional

A la dotació fundacional cal diferenciar si l'entitat és **d'àmbit autonòmic o estatal**.

En el cas de **les fundacions catalanes**, la Llei 4/2008, de 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, exigeix una **dotació mínima inicial**, la quantia de la qual varia segons es tracti d'una fundació constituïda amb voluntat de **durada indefinida (article 331-5 del Llibre III)** o d'una fundació constituïda amb una **durada temporal (article 331-8 del Llibre III)**.

S'estableix que per a les **fundacions amb durada indefinida** la dotació mínima ha de ser de **30.000€** i per a les **temporals** la quantia mínima és de **15.000€** per una durada màxima de **cinc anys** que es poden ampliar per un altre període igual a la meitat de l'inicialment establert. En el cas de les temporals, si arribat el termini es vol transformar en una fundació de durada indefinida, caldria aportar el que manqués de dotació fins a arribar a la dotació mínima de 30.000€ que es demana per a les indefinides.

A més, **la dotació inicial pot consistir en diners o en altres béns fructífers** i, en tot cas, els béns de la dotació inicial han d'ésser adequats per iniciar o dur a terme les activitats fundacionals i han d'estar lliures de càrregues que n'impedeixin o en limitin d'una manera significativa la utilitat de la fundació.

Si l'aportació és en béns o drets, s'ha d'incorporar com a annex a la carta fundacional **un informe, emès per un/a pèrit o perita**, que ha de contenir la descripció dels béns o drets, llurs dades registrals i la informació de les càrregues sobre els béns aportats, si n'hi ha, i també la seva valoració i rendibilitat potencial i la indicació dels criteris que s'han seguit per fer aquestes estimacions.

Si l'aportació és en diners, n'hi ha prou amb acreditar en el moment de fer l'escriptura pública davant notari el seu dipòsit.

Es preveu com a excepció a l'aportació total de la dotació el cas de **l'aportació successiva**, que només seria viable si la **dotació es fa en diners i és constituïda per persones físiques o jurídiques privades**. En el cas que es pugui fer una aportació successiva, la llei demana una aportació inicial mínima en el moment de la constitució del **25% de la dotació i la resta s'hauria d'aportar en els cinc anys següents**.

Amb caràcter general, **si la Fundació és estatal**, la dotació mínima inicial és de **30.000€**. La dotació fundacional també pot consistir en béns o diners i s'hauria d'acreditar pel mateix procediment que el cas de les catalanes. Finalment, també es preveu la **possibilitat de l'aportació successiva** en el cas que la dotació fundacional consisteixi en diners, i caldria una **aportació mínima del 25% de la dotació total i la resta en els cinc anys següents a la constitució com a màxim**.

Quina és la documentació necessària?

En primer lloc, cal omplir una sol·licitud d'inscripció i aquesta anirà acompanyada de l' **Escriptura pública de la carta fundacional**. Al registre s'ha de presentar còpia

autèntica, que és retornada amb la validació corresponent un cop ha estat inscrita la Fundació amb caràcter definitiu.

El contingut mínim de l'Escriptura pública de constitució està regulat a l'**article 331-4 de la Llei 4/2008, de 24 d'abril** i és el que segueix:

1. La denominació, el domicili i la nacionalitat dels fundadors i fundadores i, si es tracta de fundacions ordenades per causa de mort, a més, aquestes mateixes dades referides a les persones que executen la voluntat del o de la causant.

2. La voluntat de constituir una fundació.

3. La dotació inicial, amb la indicació, si no és en diners, de la naturalesa dels béns, la pertinença, el títol d'aportació i la valoració. Si l'aportació és en béns o drets s'ha d'incorporar com a annex a la carta fundacional l'informe, emès per un pèrit o pèrita, de la valoració dels béns.

4. La designació de les persones que han de constituir el patronat inicial i també **la seva acceptació si es fa en el moment d'atorgar l'Escriptura pública**. A més, si es tracta de persones físiques, els i les membres del patronat han de declarar de manera expressa :

- Que tenen capacitat d'obrar plena.
- Que no han estat condemnats o condemnades per delictes contra el patrimoni o contra l'ordre socioeconòmic o per delictes de falsedat.
- Que no estan inhabilitats per a exercir càrrecs públics o per a administrar béns.

Es preveuen diferents formes d'acceptació del càrrec de patró o patrona quan aquesta no es fa en el moment de l'escriptura pública de constitució:

- Escriptura pública de carta fundacional.
- Una altra escriptura pública.
- Document privat, amb la signatura de la persona que accepta el càrrec, legitimada per notari o notària.

- Certificat de la persona secretària, amb la signatura legitimada, quan tingui lloc en una reunió del patronat.
- Compareixença davant el Protectorat de la persona secretària o de la persona física que accepta el càrrec.

5. Els estatuts de la fundació. És la part més important de l'Escriptura pública. En els estatuts es regula la forma de gestió de la fundació i és en allò no previst en estatuts que la fundació anirà a veure que té previst la llei aplicable per a aquella situació. Els estatuts de les fundacions han d'incloure, almenys, les dades següents:

- La denominació, que ha de contenir el mot fundació.
- La durada, si no es constitueix per temps indefinit, i la data d'inici de les activitats, si no coincideix amb la d'atorgament de la carta fundacional.
- El domicili.
- Les finalitats fundacionals i les activitats que es proposa dur a terme, indicant-ne l'àmbit territorial principal.
- Les regles bàsiques per a l'aplicació dels recursos a les finalitats fundacionals i per a la determinació de les persones beneficiàries.
- Les regles sobre organització i funcionament del patronat, que han

d'indicar la composició, la manera de designar i renovar les persones membres, la durada del mandat dels patrons i patrones, el règim de convocatòria de les reunions, la manera de deliberar i d'adoptar acords i el procediment d'aprovació de les actes. Cal tenir en compte que la durada dels patrons i patrones pot ésser indefinida si les persones fundadores així ho han establert en la carta fundacional.

- La regulació, si escau, dels altres òrgans que es poden constituir, inclosos els de control i supervisió interna. La regulació d'aquests òrgans ha d'incloure la composició i les funcions que han d'assumir.
- Les disposicions que es considerin pertinents per evitar conflictes entre l'interès de la fundació i els interessos personals o professionals dels patrons i patrones, les persones amb funcions de direcció o els empleats i empleades de la fundació.
- La destinació dels béns sobrants, en cas de dissolució, d'acord amb el que estableix l'article 335-6 de la llei 4/2008, de 24 d'abril.

6. Certificat de l'acord del patronat, signat pel secretari o secretària, amb el vistiplau del president o presidenta, pel qual s'aprova un **projecte de la viabilitat econòmica dels dos primers anys de funcionament** de la fundació i les activitats previstes (article 331-7.2 del Llibre III).

7. Autoliquidació de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. (S'ha de tramitar als serveis territorials del Departament d'Economia i Finances). Les fundacions n'estan exemptes, però tot i així s'ha de presentar aquest impost (es tracta d'omplir el model 600).

8. Finalment es presentarà, juntament amb la sol·licitud d'inscripció i l'Escriptura pública de

constitució, **la justificació documental del pagament de la taxa corresponent.**

En el cas de les fundacions estatals la documentació que es demana és similar, si bé hi ha algunes diferències. En primer lloc, les Fundacions estatals han de **sol·licitar un certificat de denominació** que té una durada màxima de tres mesos, renovables per un únic període més de la mateixa durada. En segon lloc, **no es necessari presentar el pla de viabilitat** dels dos anys posterior a la constitució. Per contra, **es demana un informe previ del Protectorat** corresponent.

Obligacions documentals i comptables i Llei del mecenatge

Un cop la fundació té l'escriptura pública de constitució **es pot sol·licitar un NIF provisional** a Hisenda. Això es fa omplint un model 036 que es descarrega de la pàgina web d'Hisenda i així ja es pot operar en el tràfic mercantil. Cal tenir en compte que, fins que el Registre no contesti la **inscripció definitiva** de la Fundació, no es podrà demanar a Hisenda el **NIF definitiu**, seguint el mateix procediment (omplir un model 036).

El procediment davant Hisenda és igual tant si la fundació és autonòmica com estatal.

En relació a les **obligacions documentals** que tenen les Fundacions, caldrà dur llibre d'actes que reculli les reunions del patronat, llibre de voluntaris i voluntàries (si l'entitat en té) i una comptabilitat ordenada i diligent ja que les fundacions, tant les autonòmiques com les estatals, estan obligades a presentar comptes anuals al registre. L'organisme encarregat del control econòmic de les fundacions és el Protectorat.

Pel que fa a les **obligacions fiscals**, si l'entitat té activitat econòmica caldrà donar-se d'alta de l'IAE i, si factura, haurà de presentar IVA (excepte en el cas que es demani exempció), Impost de societats, IRPF (si té persones treballadores o lloguers), i altres models com el 347 que serveix per declarar les operacions amb tercers superiors a 3.005,06€.

A més, cal destacar que les fundacions poden optar per estar acollides a **la Llei 49/2002, de 23 de desembre**. Per tal d'acollir-s'hi cal optar per l'opció en el mateix **model 036** amb el qual l'entitat demana el NIF. La Llei del mecenatge o del règim fiscal de les fundacions comporta com a obligacions:

- La presentació dels **comptes anuals**.
- **L'elaboració anualment d'una memòria econòmica on s'especifiquin els ingressos i despeses de l'exercici, de manera que puguin identificar-se per categories i projectes**. També s'ha d'especificar, si n'hi ha, el percentatge de participació que l'entitat mantingui en entitats mercantils.

- La presentació de **l'impost de societats**.

Per contra, fa que les donacions rebudes per les fundacions acollides a aquesta normativa siguin **deduïbles** per qui les fa **en un 25% per a les persones físiques i en un 35% per a les jurídiques**. En aquest cas, cal que la Fundació faci un **certificat on es recullin les dades del o de la donant** i que anualment es presenti a Hisenda el **model 182**, on es comunica el llistat de donacions rebudes. Aquest model s'ha de presentar el mes de gener.

Per conèixer més sobre el tema, podeu consultar el recurs jurídic relatiu a la **Llei 49/2002 de 23 de desembre** o la Llei del mecenatge.

Suport Associatiu - Jurídic

“Els homes hem de ser traïdors del patriarcat en el segon pla de la lluita feminista”, Rubén Sanchez

Home, t'identifiques com un opressor? Aniràs a la manifestació del 8 de març o et quedaràs a casa fent treball de cures? Reconeixes i renunciaries als teus privilegis? El Rubén Sánchez dóna les claus per començar a ser un aliat del feminisme.

El Rubén Sanchez és psicòleg i porta quinze anys treballant a l'Oficina d'Atenció a la Víctima del Delicte. Compagina la seva feina amb l'activisme feminista, incidint en temes de desconstrucció masculina i en quin ha de ser el paper de l'home en la lluita feminista a **Aliats del Feminisme**.

Com comença el teu camí?

Jo, quan vaig començar a treballar amb el col·lectiu de dones maltractades, no tenia ni idea de res de feminisme. Va ser gràcies a una companya de feina que em vaig començar a interessar pel tema i a anar a les manifestacions del 25N. Llavors, vaig decidir cursar el postgrau de Gènere i Polítiques d'Igualtat de la UAB i la Diputació de Barcelona. I sobretot, el meu camí va començar amb una inquietud de llegir, de documentar-me, de veure com els homes érem capaços de fer tot allò. Vaig arribar a la conclusió que la violència masclista no entén de classe, ètnia ni origen.

I després comences el teu treball en col·lectius d'homes feministes. De què parlem quan diem “desconstrucció masculina”?

La desconstrucció és un procés necessari per part dels homes quan prenem responsabilitat dels nostres privilegis. Això és fonamental. Si no reconeixem els nostres privilegis en la societat

masclista i patriarcal en què vivim, i la violència que exercim contra les dones, contra les criatures, contra altres homes, i contra nosaltres mateixos, no podem començar a construir res nou. Qualsevol procés de desconstrucció ha de començar per dir “sóc home, blanc i heterosexual: sóc un opressor”. Reconeixer-ho és difícil. Després, toca començar a canviar coses, hem de ser traïdors del patriarcat i fer que més homes se sumin a la lluita.

Imaginem-nos que sóc un home i que m'interesso per la desconstrucció. Per on començo?

Primer, comença per fer-te moltes preguntes i per la introspecció: quins han estat els teus **models** com a home? Com es relacionaven amb les dones, com en parlaven, què era ser un home, com entenien les relacions... Després, calen

lectures de conscienciació social. Un exemple, 'La caiguda de l'imperio macho'. En tercer lloc, jo recomanaria formació feminista en xerrades i tallers mixtos. Participar-hi de manera respectuosa pot ajudar-te molt. Ara bé, cal estar en segon terme: **callar, escoltar i aprendre**. Això, els homes no ho portem massa bé, i per aquest motiu s'ha d'estar molt atent a les actituds que prenem. En quart lloc, cal **reconnectar amb les pròpies emocions** i gestionar-les. I després, ja podries buscar un **grup d'homes** que estiguin treballant en aquests temes i sumar-t'hi. En tot els processos cal molta voluntat, has d'estar en estat de guàrdia les 24 hores del dia.

A vegades deu ser difícil reconèixer i admetre els privilegis masculins. En pots posar exemples?

El més evident i un dels principals és la **lliure circulació i ocupació de l'espai públic**. Què vol dir això? Tu com a dona i jo com a home podem sortir a les 7 del matí de casa el mateix dilluns, caminar pel carrer pensant en les vacances d'estiu, però, probablement, en el teu trajecte algun home et farà una mirada, et xiularà, et farà un comentari. Jo, en canvi, arribaré a la feina sense que cap altra persona m'hagi violentat.

En segon lloc, **la meua veu i la meua opinió** tenen més credibilitat i més pes que la d'una dona. En tercer lloc, i un dels privilegis més evidents, és la **discriminació salarial i**

laboral: les dones han de demostrar molt més la seva vàlua professional que els homes i tot així cobren menys. Altres privilegis masculins és el dret a poder mostrar el **desig sexual i la ira**, no tenir **pressió estètica**, estar alliberats del **treball de cures**, entre molts altres.

Malgrat tota la feina que queda, creus que les lluites feministes estan en auge?

Jo crec que sí. És un bon moment per les lluites feministes. A més, gràcies als mitjans, la violència masclista ha passat a ser notícia. Abans, no sortia enlloc. Amb la violència masclista cal parlar amb propietat, però: té un caràcter de pandèmia gairebé. A escala europea, per exemple, 1 de cada 3 dones ha patit una agressió sexual o física. Haver donat a conèixer aquesta realitat ha provocat la indignació i probablement per això hi ha més grups feministes, com també ha sorgit un moviment *neomasclista* de resistència a aquestes tendències que hem de combatre.

I quin és el paper de l'home en la lluita feminista?

Hem de ser suport logístic i hem de treballar per parlar i contagiar a altres homes que no estan a la lluita perquè concebin el feminisme com una prioritat en la seva militància. També perquè entenguin que els espais no mixtos són fonamentals per assolir una plena perspectiva de gènere. A vegades parles amb homes, teòricament feministes, que quan una companya esmenta separar-se en espais no mixtos posen el crit al cel. Hem d'entendre que la presència masculina pot entorpir un espai d'apoderament de dones!

Nosaltres hem d'estar en un segon pla de la mateixa trinxera. No callarem ni serem còmplices de la violència masclista però som els actors secundaris d'aquesta lluita. Per exemple, aquest pròxim 8 de març jo proposaria als homes que, en comptes d'anar a la manifestació, es quedin a casa amb els fills mentre la seva parella va a la manifestació amb les seves amigues. Així, també podem ser aliats del feminisme!

Fotos de menors a les xarxes socials: què cal saber?

Amb aquestes recomanacions podeu per penjar fotos i vídeos de menors a internet de manera responsable tot respectant els drets d'imatge.

Es poden penjar fotos dels nens i nenes de la nostra entitat a un perfil personal d'Instagram? Què passa si una família no ha signat el permís d'imatge o no cedeix els drets? Segurament us heu fet aquestes preguntes o d'altres de semblants relacionades amb els drets d'imatge.

A continuació hi trobareu les recomanacions bàsiques:

1. **Permís d'imatge signat.** Si una família NO ha cedit els drets, el/la nen/a no pot sortir a les fotos. En cas de sortir en alguna imatge, NO es pot distribuir per cap mitjà, digital o imprés, a menys que se li pixel·li la cara.
2. **Només als comptes validats.** El permís autoritza a difondre imatges a webs i xarxes socials autoritzades en la signatura del permís d'imatge.
3. **Som responsables del què pengem.** Quan es publiquen imatges a la xarxa des d'un compte personal, la responsabilitat és de cada individu. És necessari assegurar-se que les persones que hi apareixen han donat el seu consentiment per fer-ho. En el cas dels menors, la responsabilitat recau en els seus pares o tutors/es.
4. **Fotos explicatives.** És important il·lustrar amb imatges les activitats i objectius de l'entitat. La cessió dels drets
5. d'imatge autoritza a difondre fotos sempre que expliquin i il·lustrin les activitats per les que treballa l'entitat. No es poden distribuir fotos amb un altre objectiu.
6. **En cas de dubte, no penjar la foto.** Cal evitar compartir imatges que es puguin malinterpretar. Quan pengem una foto a internet, qualsevol persona la pot utilitzar per un ús inadequat. Per aquest motiu s'ha d'evitar penjar fotos que puguin atemptar contra la dignitat de les persones que hi apareixen i també les que puguin ser malinterpretades fora del context en què es van fer.
7. **No posar nom i cognoms.** Evitar donar dades personals acompanyant la imatge. Quan en un peu de foto posem les dades de les persones que hi apareixen, permet localitzar aquella persona més fàcilment. Cada persona ha de decidir si vol etiquetar-se en fotos o deixar que altres persones ho facin.

8. **Designar un responsable de l'arxiu de fotos.** És recomanable ordenar les fotos, tenir-les en un sol espai i controlar qui hi té accés.

9. **Compartir sí, però amb seguretat.** Evitar que qualsevol persona pugui tenir accés a les fotos. Cal compartir les imatges de manera privada penjant-les a una plataforma que permeti protegir-les amb contrasenya; és més recomanable que

penjar àlbums sencers a les xarxes socials.

10. **Quan es penja una imatge, se'n perd el control.** El que publiquem a internet no desapareix i en molts casos passa a ser propietat de la plataforma on l'allotgem. El que es publica a internet no desapareix

Xarxanet.org és la xarxa **associativa i de voluntariat** de Catalunya. Un portal d'internet impulsat pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya posat en marxa el 2003 amb l'objectiu d'enfortir les entitats i millorar la tasca del **voluntariat** per reforçar així un sector que permet la transformació i la millora de la nostra societat.

Els continguts d'aquesta revista han estat seleccionats entre els més vistos l'any 2017. Tots els continguts del document, així com tots els continguts del portal Xarxanet.org, han estat elaborats per les següents entitats:

Projecte impulsat pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya.

